

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 655 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Νέο εφιαλτικό
πακέτο μέτρων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Μαγκιά, κλανιά κι
ο λαός πληρώνει

ΣΕΛΙΔΑ 3

Τσάκισαν στο ξύλο
σαδιστικά τρεις μετανάστες

Χτύπησε και πάλι
το κομάντο των
μπάτσων-
βασανιστών

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μετά την ψήφιση του
νόμου

Αρχίζουν τα
δύσκολα για τη
Διαμαντοπούλου

ΣΕΛΙΔΑ 10

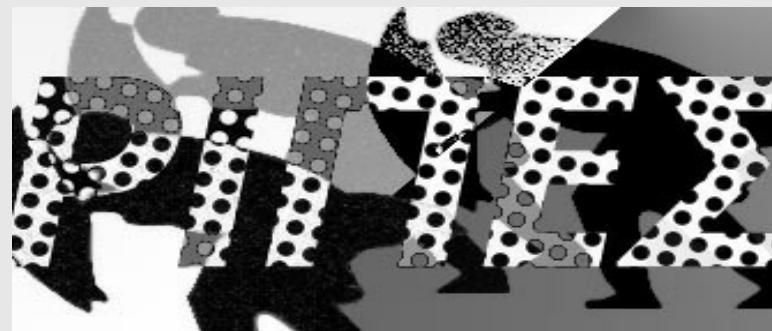

Na πάρουν το μάθημα
που τους χρειάζεται

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

10/9: Ημέρα κατά της αυτοκτονίας 10/9/1945: Καταδίκη του πρώην πρωθυπουργού της Νορβηγίας Βίτκουν Κουίσλινγκ σε θάνατο 10/9/1948: Αντεπίθεση στην ανταρτών διαιλύει την 22η στρατιωτική ταξιαρχία του εθνικού στρατού και έξουδετερώνει άλλες τρεις ταξιαρχίες 10/9/1948: Η Βόρεια Κορέα ανακηρύχθησε στην Λαϊκή Δημοκρατία 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε νέγρους (Νάσβιλ-ΗΠΑ) 10/9/1976: Βόμβα στο κτίριο του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 11/9/1971: Θάνατος Νικήτα Χρουστσόφ 11/9/1972: Ανατίναξη πυλώνα της ΔΕΗ στην Κηφισιά («Ομάδα Αρης») 11/9/1973: Πραξικόπημα Χιλής, δολοφονία Σαλβαδόρ Αλιέντε 11/9/1976: Χτύπημα στα γραφεία Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) 11/9/2001: Χτύπημα διδύμων πύργων (Νέα Υόρκη) 12/9/1974: Ανατροπή Χαϊλέ Σελάσιε (Αιθιοπία) 12/9/1980: Προεκκόπτημα του Κενάν Εβρέν (Τουρκία) 12/9/1990: Επιδρομή αστυνομίας στα σπίτια των Αννας Φιλίνη, Χρήστου και Ανδρέα Μπίστη, Λιλής Λεοντίδου και Πέλλης Κεφαλά ως υπόπτων για τρομοκρατικές ενέργειες 12/9/2002: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου 13/9: Ροδεσία: Ημέρα εξερευνητών (1923) 13/9/1944: Τρεις νεκροί αστυνομικοί σε συμπλοκή με αντάρτες (Πλαϊκράτη) 13/9/1949: Ο Πάπας ακορίζει τους καθολικούς κομμουνιστές 13/9/1963: Γέννηση Θοδωρή Ρουσόπουλου 13/9/1982: Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες ξυλοκοπούν τον στρατιωτικό ακόλουθο της Τουρκίας στην Ελλάδα 14/9/1814: Ιδρυση Φιλικής Εταιρείας 14/9/1920: Πίθικος δαγκώνει τον βασιλιά Αλέξανδρο (Τατόι) 14/9/1944: Ταγματασφορίτες με επικεφαλής τους Σούμπερτ και Πούλο και με ενίσχυση Γερμανών, δολοφονούν 104 άστοπους πολίτες (Γιαννιτσά) 14/9/1948: Επίθεση ανταρτών στην Αγιά 14/9/1956: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανή 14/9/1976: Ανακάλυψη οπλοστασίου από στρατών στελεχών της Ιωαννίδικής χούντας (Θεσσαλονίκη) 14/9/2000: Ο διαγραφέας από τη ΝΔ ανεξάρτητος βουλευτής Γιώργος Καρατζαφέρης σε συνέντευξη που δίνει στο Ζάππειο, παρουσιάζει την ιδρυτική διακήρυξη του κόμματός του (ΛΑΟΣ) με βασικό σύνθημά του «με τους Ελληνες για την Ελλάδα» 15/9/1902: Αναρχικοί πυροβολούν τρεις φορές κατά του βασιλιά του Βελγίου 15/9/1942: Βόμβα της ΠΕΑΝ στα γραφεία της φιλοσοφικής ΟΕΔΕ (Αθήνα) 15/9/1947: 52 μέλη της ΟΠΛΑ καταδικάζονται σε θάνατο από το στρατοδίκειο Θεοσαλονίκης 15/9/1968: Ιδρυση της ΚΝΕ 16/9: Ημέρα προστασίας του ζοντος 16/9/1969: Ανατίναξη δύο πυλώνων της ΔΕΗ (Ελευσίνα) με σκοπό τη διακοπή ρεύματος κατά την έναρξη των πτωματωπάκων αγώνων (ΕΔΚ) 16/9/1972: Παγιδευμένο πακέτο με αποδέκτη την πρεσβεία του Ισραήλ στο Λονδίνο προκαλεί το θάνατο ενός διπλωμάτη 16/9/1991: Βομβιστική ενέργεια των μαοϊκών ανταρτών «Φωτεινό Μονοπάτι» προκαλεί το θάνατο εππάτα ατόμων (Περού).

● Σαν πολύ τσαμπουκά δεν πούλησε ο Γιωργάκης στην πράσινη συνδιάσκεψη; ●●● Μήπως έχει και άλλη επιλογή; ●●● Εγινε ο πρώτος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ που τρώει γιούχα σε κομματική φίεστα ●●● Τι να κάνει, δηλαδή, να παραιτηθεί σαν τον Καραμανή; ●●● Αν και, εδώ που τα λέμε, δεν θα ήταν κακή ιδέα ●●● Για τον ίδιο, γιατί για μας ούτε κρύο ούτε ζέστη ●●● Πολιτικές βλέπουμε, όχι πρόσωπα ●●● Κι ο Μπένι πώς εγκλωβίστηκε έτσι; ●●● Πίστευε ότι Σεπτέμβρη-Οκτώβρη δα ήταν... αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης και τώρα ακούει πως για δυο χρόνια ακόμη δα πρέπει να είναι... ασπίδα του Γιωργάκη ●●● Στο τέλος, δα ψάχνει και δεν δα βρίσκει κόμμα για να προεδρεύσει ●●● Άλλα για μας, και πάλι ούτε κρύο ούτε ζέστη ●●● Εχει πάντως στην Μπένι, όταν ανακοινώνει νέα μέτρα ●●● Οχι σαν τον κρυόκωλο τον Παπακωνσταντίνου ●●● Συνεργαζόμενος με τη CIA και τη MI-6 ο Καντάφι; ●●● Ελα, δεν το πιστεύω! ●●● Απλά του έστελναν τους «σκλη-

ρούς» για να τους «συνετίσει» ●●● Ενας απ' αυτούς τους «σκληρούς» είναι τώρα στρατιωτικός διοικητής της αντικαφικής Τρίπολης ●●● Οχι, βρε, δεν έγινε πράκτορας ο πρώην «τρομοκράτης» ●●● Απλά, είδε τη γλύκα και άλλαξε στρατόπεδο ●●● Τουτέστιν... συνετίστηκε ●●● Καλέ, η Αννούλα παράτησε την παιδεία και ασχολείται με την οικονομία ●●● Αν δεν είμαστε καλά παιδιά, λέει, δα μας διώξουν από το ευρώ ●●● Το 'χει φάίνεται ο αέρας των Βρυξελλών να φτιάχνει κλώσες ●●● Αν το ξεχάσατε, σας δυμίζουμε ότι πρώτο εκστόμισε αυτή τη γε-

λοία απειλή το Μαράκι ●●● Αδώοι, τελικά, οι Κεντέρης-Θάνου ●●● Αλήδεια, υπάρχει σώφρων άνθρωπος που να πιστεύει τους ισχυρισμούς τους; ●●● Πλάντως, μετά την αδώωση, τα «χρυσά παιδιά» δα σώσουν τα προνόμια τους ●●● Τι διάλολο, τόση εδνική προπαγάνδα έγινε στις πλάτες τους ●●● Από την άλλη, ο Τζέκος καταδικάστηκε για κατοχή αναβολικών ●●● Προφανώς, τα είχε για συλλεκτικούς λόγους, όχι για να τα δίνει στους αδλητές του ●●● Ορο να βγει μόνος του στο πρωινάδικο της NET, χωρίς την παρουσία του προέδρου της

ΠΟΣΠΕΡΤ, έθεσε ο Μόσιαλος ●●● Μαρέ μπράβο δημοκρατισμός και πνεύμα διαλόγου από τον πρώην «Ρηγά» και νυν γιωργοπανδρείκο! ●●● Για τους ίδιους λόγους έκοψε και το καδημερινό μπριφίγκ ●●● Αφού σε χαλάει το παρεδώσε με τους δημοσιογράφους, που βάζουν καμάρα φορά και κάνα ερώτημα, γιατί δέχτηκες τη δέση, ρε μεγάλε; ●●● Για να γίνεις υπουργός, βεβαίως ●●● Πρόλαβες, γιατί μετά τις επόμενες εκλογές, μην τον είδατε τον Παναή (τον Μόσιαλο, τον Αγγλο, τον καραμπουζουκλή) ●●● Πώς βγαίνει ο χειμώνας; ●●● Απλούστατα, δεν βγαίνει ●●● Γ' αυτό πρέπει να πάρουμε τα δικά μας μέτρα ●●● Άλλιώς δα θυδιζόμαστε στη δυστυχία και δα κλαίμε τη μοίρα μας ●●● Μας αντιστοιχεί; ●●● Οχι, αλλά αυτό πρέπει να αποδειχτεί στην πράξη ●●● Θα πάιε σε εκλογές ο Giorgos άμα τον στριμώχουμε; ●●● Δικό του πρόβλημα ●●● Δικό μας να ανατρέψουμε την πολιτική του ●●● Χωρίς να δουλεύουμε για κανέναν επίδοξο διάδοχο ●●●

◆ Εκτός τόπου και χρόνου -για μια ακόμη φορά- ο Σκανδαλίδης, δήλωσε ότι η διακοπή των διαπραγματεύσεων με την τρόικα έγινε επειδή η κυβέρνηση αντέρισε στις μεγάλες πιέσεις και τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα για την υλοποίηση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος. Το γύρισε στο «Λεβέντικο», δηλαδή. Στο παρελθόν, είπε, «αφήσαμε να φανεί ότι η τρόικα κυβερνά, αλλά η κυβέρνηση στέρεψε την πατάρη στο πόδι»! Στο φινάλε, δήλωσε ότι δεν ανησυχεί για την δη δόση του δανείου, γιατί «η κυβέρνηση θα κρατήσει σταθερά το τιμόνι». Λίγο αργότερα, ο Βενιζέλος πάσχιζε να πείσει πως δεν υπήρξε καμιά διακοπή διαπραγματεύσεων και πως όλα ήταν κανονισμένα από πριν. Μπάχαλο η επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης. Ο κυρ-Μόσιαλος δεν μπορεί να μοιράσει δυο γαϊδουριών όχυρα.

◆ Μετά τον Κουτμερδή που απλώς... παραχώρησε τα γραφεία του για να έχει έδρα η ΜΚΟ-δουλέμπτορος, αποκαλύπτεται ότι και συνεργάτης της Διαμαντοπούλου ήταν

ιδρυτής τέτοιας ΜΚΟ. Εχει αποχωρήσει, όμως, εδώ και έξι μήνες, όπως υποστηρίζει ο ίδιος και «κύκλοι» της αφεντικίνας του. Εμείς, πάντως, τον πιστεύουμε. Εφυγε από τη ΜΚΟ και έκτοτε δεν διαπήρησε καμιά επαφή μαζί της!

◆ «Είναι προφανές ότι πολλές ευρωπαϊκές τράπεζες δεν θα επιβιώσουν εάν αναγκαστούν να αποτιμήσουν το κρατικό χρέος που έχουν στα βιβλία τους στις τιμές της αγοράς», είπε ο Γιόζεφ Ακερμαν της Deutsche Bank, σε τροπεζικό συνέδριο στη Φρανκφούρτη, σύμφωνα με το Reuters. Πώς βγαίνουν, τότε, τα διάφορα stress tests και μας λένε ότι οι ευρωπαϊκές τράπεζες, πληγές ελαχίστων, μετρημένων στα

δάχτυλα του χεριού, είναι υγιέστατες; Απλούστατα, οι τράπεζες μαζί μας βρίσκονται στην «ελεγκτών» της αφεντικίνας του. Εμείς, πάντως, τον πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση θα επιβιώσει στην προηγούμενη

εκλογές», δήλωσε η Αλέκα, σε συνέντευξη στη «Realnews». Τόσο απλό είναι το πράγμα, τελικά. Ρίχνεις στην κάλπη το μαργικό χαρτάκι που γράφει «ΚΚΕ» και καθάρισες. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Αν δε ρίξεις το χαρτάκι, είσαι χαμένος από χέρι. Αν ρίξουμε το χαρτάκι, δεν μας είπε τι ακριβώς θα γίνει ή, μάλλον, πώς ακριβώς θα γίνει.

◆ «Ο λαός δεν έχει περιθώρια να κάνει το λάθος που έκανε στην προηγούμενη

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

διεθνές Δίκαιο, στην αυτοάμυνα και βεβαίως καταδικάζουμε όλες εκείνες τις τρομοκρατικές ενέργειες από οργανώσεις, που δρουν από τα κατεχόμενα πλαισιονιακά εδάφη εναντίον πολιτών του Ισραήλ. Πάνος Μπελτής

Αν δεν μπορέσουμε ή δεν αντέξουμε να συμπορευθούμε με τον σκληρό ευρωπαϊκό πυρήνα, νομοτελειακά θα εξαθθούμε εκτός ευρώ. Κι αυτό σημαίνει ότι, από τη μία ημέρα στην άλλη, η χώρα μας θα ξανακυλήσει στη δεκαετία του 1950, η ανέχεια θα γίνει καθε-

στώς, ο λαός μας θα καταδικασ

Μαγκιά, κλανιά κι ο λαός πληρώνει

Ούτε μια βδομάδα δεν κράτησε η μαγκιά που σχεδίασαν από κοινού Παπανδρέου και Βενιζέλος, διώχνοντας στην πραγματικότητα την τρόικα, για να κάνουν τη συζήτηση «σε πολιτικό επίπεδο» στην Ευρωζώνη, όπως έλεγαν. Το επόμενο κιόλας μεσημέρι της μαγκιάς ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να τα «φαέψει», διαψεύδοντας τις φήμες για ρήξη με την τρόικα, που από την ίδια την κυβέρνηση είχαν διαδοθεί, με κάθε λεπτομέρεια μάλιστα για τα διαμειφέντα μεταξύ Βενιζέλου και τροϊκανών, επιμένοντας όμως στα τερέρι πολιτικής λύσης. «Βεβαίως», είπε ο Βενιζέλος, «τα θέματα τα οποία τίθενται είναι βαθύτατα πολιτικά. Δεν είναι θέματα τα οποία μπορεί να τα αντιμετωπίσει κανείς με έναν τεχνικό ή υπηρεσιακό τρόπο», παραμπέποντας σε συζήτηση που θα έκαναν αυτός και ο Παπανδρέου με τους ομολόγους τους, προκειμένου να παρακάμψουν τους τεχνοκράτες της τρόικας, οι οποίοι ενεργούν by the book (με βάση το τεχνικό πλάσιο που έχουν έτοιμο).

Τι επεδίωκε η κυβέρνηση; Να πουλήσει λήγη μαγκιά για εσωτερική κατανάλωση κι αυτή τη μαγκιά να την εκμεταλλευτεί ο Παπανδρέου πηγαίνοντας στη ΔΕΘ. Ήλπιζαν να πάνε λίγο πίσω τις ιδιωτικοποιήσεις, για να μην κατηγορηθούν ότι ξεπουλάνε μπτή παρά σε μια περίοδο που το χρηματιστήριο είναι πεσμένο, όπως επίσης να πάνε λίγο πίσω το ζήτημα του ενιαίου μισθολόγου των δημόσιων υπαλλήλων κι να το εφαρμόσουν σε μια πιο «λάϊτ» εκδοχή, με την περιβόητη «προσωπική διαφορά». Τη διεύρυνση της «εργασιακής εφεδρείας» την είχαν ήδη «δώσει» στην τρόικα και την είχε ανακοινώσει ο Βενιζέλος, όταν βγήκε να δώσει τη διορθωτική συνέντευξη Τύπου, μετά τη διακοπή των διαπραγμάτευσεων.

Πλην, όμως, στις ιμπεριαλιστικές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και στο διευθυντήριο των Βρυξελλών έχουν πολλές άλλες σκοτούρες για να καθήσουν ν' ασχοληθούν με τις προπαγανδιστικές καντρίλιες των Βενιζέλου και Παπανδρέου. Γ' αυτό και οι απαντήσεις ήταν σκληρές. Από τις Βρυξέλλες ο Ολι Ρεν φρόντισε να διαφρεύσει ότι ήταν αυτός που τηλεφώνησε το επόμενο κιόλας πρωί και έχεσε τον Βενιζέλο, αναγκάζοντάς τον να δώσει ολόκληρη συνέντευξη Τύπου για να διαψεύσει τα περί διακοπής των διαπραγματεύσεων, που ο ίδιος και οι συνεργάτες του είχαν διαρρεύσει λίγο πριν τα μεσάνυχτα της προηγούμενης μέρας. Ακολούθησε στη συνέχεια ένα μπαράζ εξευτελιστικών για την κυβέρνηση Παπανδρέου δηλώσεων από παράγοντες όπως ο Γιούνκερ, ο

Τρισέ, ο Σόιμπλε, ο Μπαρόζο. «Αυτό που ζητάμε από την ελληνική κυβέρνηση είναι να εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα, τίποτε περισσότερο (...). Υπάρχει ακόμη χρόνος για επιστροφή σε μία φυσιολογική κατάσταση, αλλά μένει ακόμη να υιοθετηθούν τα μέτρα», δήλωσε χωρίς ίχνος διπλωματικής αβρότητας ο Τρισέ, ενώ ο Σόιμπλε κάλεσε την κυβέρνηση να υλοποιήσει πλήρως και αποτελεσματικά το συμφωνηθέν πρόγραμμα και να ολοκληρωθεί με επιτυχία η αξιολόγηση από την τρόικο, αλλιώς δεν θα εγκριθεί η εκταμίευση της δημόσιας δόσης.

Στην Αθήνα πήραν αμέσως το μήνυμα. Κατάλαβαν πως όχι μόνο δεν υπάρχει περίπτωση πολιτικής διαπραγμάτευσης, αλλά πως δεν τους δίνουν ούτε δέκα μέρες χρόνο να καθατζάρουν τη ΔΕΘ. Τους έκλεισαν κάθε πόρτα προς μια πολιτική διαπραγμάτευση και τους διέταξαν να διαπραγματευθούν με τους τεχνοκράτες της τρόικας και μόνον μ' αυτούς και γρήγορα μάλιστα. Καταλαβαίνετε με τι τουτέ θα επιστρέψει στην Αθήνα ο «πολύ» μίστερ Μόρς, εκπρόσωπος της Κομισιόν στην τρόικα και πόσο χεσμένος θα είναι ο Βενιζέλος όταν θα καθήσει απέναντι του και θα τον ακούσει να του υπαγορεύει «προβλέψεις» για τα μακροοικονομικά μεγέθη και μέτρα που πρέπει να παρθούν για να «πιαστούν» οι στόχοι (που δεν θα πιαστούν, βέβαια, όπως έχει συμβεί όλες τις φορές μέχρι τώρα). Ομως, οι ανέφικτοι στόχοι πρέπει να μπαίνουν, για να δικαιολογούνται τα νέα μέτρα, που βαθαίνουν την «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα και ολοκληρώνουν αυτή των εργαζόμενων στο δημόσιο τομέα, ενώ παράλληλα προωθούν το ξεζούμησμα ολόκληρου του ελληνικού λαού και το ξεπούλημα της κρατικής περουσίας, για να αποπληρώνονται τα εξωφρενικά τοκυρεούσια του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση έχασε κάθε ιδέα δημοσιογικών εξαγγελιών από το βήμα της ΔΕΘ και αποφάσισε να υλοποιήσει όλα όσα ζητούσε η τρόικα, ώστε με την επιστροφή της να εξομαλυνθεί η κατάσταση και να μείνουν για ρύθμιση οι λεπτομέρειες. Επρεπε, όμως, όλο αυτό να επενδυθεί με δραματικούς τόνους. Γ' αυτό και από το τσάμικο, στο οποίο είχε δώσει ρέστα στο γήγαντας Σκανδαλίδης, το γύρισαν στο χορό του Ζαλόγγου, με πρώτη να σέρνει το χορό την Ανούλα Διαμαντοπούλου, η οποία μας προειδοποίησε ότι αν δεν καθήσουμε ήσυχοι, ίσως ο σημερινός πρωθυπουργός να είναι ο τελευταίος πρωθυπουργός.

Τρισέ, ο Σόιμπλε, ο Μπαρόζο. «Άυτό που ζητάμε από την ελληνική κυβέρνηση είναι να εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα, τίποτε περισσότερο (...). Υπάρχει ακόμη χρόνος για επιστροφή σε μία φυσιολογική κατάσταση, αλλά μένει ακόμη να υιοθετηθούν τα μέτρα», δήλωσε χωρίς ίχνος διπλωματικής αβρότητας ο Τρισέ, ενώ ο Σόιμπλε κάλεσε την κυβέρνηση να υλοποιήσει πλήρως και αποτελεσματικά το συμφωνηθέν πρόγραμμα και να ολοκληρωθεί με επιτυχία η αξιολόγηση από την τρόικο, αλλιώς δεν θα εγκριθεί η εκταμίευση της δημόσιας δόσης.

Κλείνοντας τη σύντομη συζήτησή του με τους δημοσιογράφους, μετά τη λήξη του υπουργικού συμβούλιου, την Τρίτη 6 Σεπτεμβρίου, ο Βενιζέλος παρουσίασε με το δικό του αιριστολογικό τρόπο το χρονοδιάγραμμα των νέων μέτρων: «Μιλάμε για μια διαδικασία που αρχίζει άμεσα και που θα ολοκληρωθεί σε λίγες εβδομάδες. Πάντως θα έχει ολοκληρωθεί σχεδόν ταυτόχρονα με την ολοκλήρωση των διαδικασιών για την εφαρμογή των αποφάσεων της 21ης Ιουλίου». Πόσο πιο καθαρά να το πει; Η τρόικα απαίτησε συγκεκριμένα μέτρα σε συγκεκριμένο χρόνο κι αυτοί τα υλοποιούνται.

«Καθήκον μας να επιταχύνουμε άμεσα όλες τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. (...) Είναι πολύ σημαντικό να εκπέμψουμε ένα σαφές μήνυμα. Οτι πάμε "φουλ" στις μεγάλες αλλαγές», τόνισε ο Παπανδρέου στην εισηγητική του ομιλία. Με το γνωστό του ύφος, προσποιούμενος ότι τάχια είναι από άλλον πλανήτη, ο Παπανδρέου υποστήριξε ότι τα νέα μέτρα έχουν τη «στήριξη της κοινωνίας, ικανοποιούν το «αίσθημα δικαιού» (!!!) και πρωθυπουργός τους «κανόνες της ευνομίας και διαιρέσιας!» Κάλεσε, δε, τους υπουργούς του «να προχωρήσουν τάχιστα τις αλλαγές» και να συγκρουστούν με την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. «Στηλιτεύουμε κάποιες πρακτικές από κάποιες μικρές ομάδες, που προσπαθούν να συντηρήσουν την ανομία ή την αυθαιρεσία ή κάποια προνόμια, ως δικαίωμά τους», είπε ο Παπανδρέου, που είχε επαναλάβει τα ίδια στη Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ, την οποία χρησιμοποίησε ως βήμα της ΔΕΘ και αποφάσισε να υλοποιήσει όλα όσα ζητούσε η τρόικα, ώστε με την επιστροφή της να εξομαλυνθεί η κατάσταση και να μείνουν για ρύθμιση οι λεπτομέρειες. Επρεπε, όμως, όλο αυτό να επενδυθεί με δραματικούς τόνους. Γ' αυτό και από το τσάμικο, στο οποίο είχε δώσει ρέστα στο γήγαντας Σκανδαλίδης, το γύρισαν στο χορό του Ζαλόγγου, με πρώτη να σέρνει το χορό την Ανούλα Διαμαντοπούλου, η οποία μας προειδοποίησε ότι αν δεν καθήσουμε ήσυχοι, ίσως ο σημερινός πρωθυπουργός να είναι ο τελευταίος πρωθυπουργός.

Η κυβέρνηση έχασε κάθε ιδέα δημοσιογικών εξαγγελιών από το βήμα της ΔΕΘ και αποφάσισε να υλοποιήσει όλα όσα ζητούσε η τρόικα, ώστε με την επιστροφή της να εξομαλυνθεί η κατάσταση και να μείνουν για ρύθμιση οι λεπτομέρειες. Επρεπε, όμως, όλο αυτό να επενδυθεί με δραματικούς τόνους. Γ' αυτό και από το τσάμικο, στο οποίο είχε δώσει ρέστα στο γήγαντας Σκανδαλίδης, το γύρισαν στο χορό του Ζαλόγγου, με πρώτη να σέρνει το χορό την Ανούλα Διαμαντοπούλου, η οποία μας προειδοποίησε ότι αν δεν καθήσουμε ήσυχοι, ίσως ο σημερινός πρωθυπουργός να είναι ο τελευταίος πρωθυπουργός.

ο ίδιος που την πρότεινε στον Σαμαρά, θέτοντας μάλιστα την παραίτησή του στη διάθεση του αρχηγού της ΝΔ.

Φυσικά, ο Παπανδρέου δεν έχει καμιά πρόθεση να πάει σε πρώτης εκλογές. Το ερώτημα είναι αν θα μπορέσει να τις αποφύγει. Οχι τόσο από μια ανταρσία της κοινοβουλευτικής του ομάδας, η οποία έχει συνηθίσει να ψηφίζει τα πάντα, όσο από έναν λαϊκό ξεσηκωμό, που δεν θα περιορίζεται στα μπινελίκια και τις μούντζες.

Από πλευράς ΝΔ υπήρξε ένας συνδυασμός συναίνεσης και ήπιας κριτικής, η οποία εστιάστηκε κυρίως στην αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης. «Ποιάρουν με καθυστέρηση μέτρα που είχαμε προτείνει εμείς, αλλά δεν ξέρουν πως να τα εκφράσουν», ήταν το μήνυμα που βγήκε από τα κεντρικά της ξακάθαρο ποιος μας στην ΕΕ και το ευρώ. Η Διαμαντοπούλου κάθε άλλο παρά τυχαία ή απέιρη είναι. Κι ήταν αυτή που από κυβερνητικής πλευράς έδωσε το έναυσμα για την τρομο-φιλολογία, δηλώνοντας την περασμένη Δευτέρα

■ 11η Σεπτέμβρη δέκα χρόνια μετά

Πού πήγε η «αμερικάνικη παντοκρατορία»;

Τελικά, οι Σειρήνες που τρομοκρατήμενες προειδοποιούσαν για την «αμερικάνικη παντοκρατορία», λίγο μετά την κατάρρευση των διδύμων πύργων και το σβήσιμο της φωτιάς στο Πεντάγωνο, διαψεύστηκαν. Δέκα χρόνια μετά, ούτε η «αμερικάνικη παντοκρατορία», ούτε η «παγκόσμια χούντα» των Αμερικανών μπόρεσαν να γίνουν πραγματικότητα. Μία ματία στο μεταπολεμικό Ιράκ (που ακόμα δεν έχει γίνει τόσο σταθερό για να αυξήσει την πετρελαϊκή του παραγωγή), στο Αφγανιστάν (όπου οι Ταλιμπάν κερδίζουν συνεχώς εδαφος), στο Λιβανό (όπου η «τρομοκρατική» Χεζμπούλα βρίσκεται στην κυβέρνηση), στην Παλαιστίνη (όπου η αντίσταση συνεχίζεται), στην Αίγυπτο (όπου ο εκλεκτός των Αμερικανών, Χόσνι Μουστάρακ, δικάζεται στο φορείο του), στις υπόλοιπες αραβικές χώρες (όπου οι λαοί αυτοπροσδιορίζουν την πορεία τους), στην Αιγαίνη (όπου η «αμερικάνικη παντοκρατορία» και η «παγκόσμια χούντα»).

Οχι ότι ζόυμε μέρες «δημοκρατίας» και «ανεξαρτησίας», φυσικά (το αντίθετο συμβαίνει), δύναμης οι δικτατορικές και αποικιοκρατικές πολιτικές των ιμπεριαλιστικών χωρών δεν προέκυψαν από την 11η Σεπτέμβρη, αλλά από την όξυνση της κρίσης του καπιταλισμού παγκόσμια. Την όξυνση μιας κρίσης χωρίς τέλος, στην οποία το κεφάλαιο λεηλατεί την εργασία για να αποκομίσει ανώτατα κέρδη, σε μια παγκόσμια αγορά που ολοένα και στενεύει, αφού εκατομμύρια άνθρωποι ζουν με ψίχουλα και αδυνατούν ν' αγαράσουν τα παραγόμενα αγαθά. Η κρίση αποδείχτηκε ο πιο μεγάλος «τρομοκράτης», που ένωσε πολιτικούς και τραπεζίτες, μπάτσους και χρηματιστές, παπάδες και δημοσιοκάρφους σε έναν κοινό στόχο: στην καπιταλιστική χούντα για την κινεζοποίηση των εργατών.

Ούτε οι ιμπεριαλιστές ούτε οι υποτελείς σε αυτούς κυβερνήσεις των «ανεξάρτητων κρατών» (μεταξύ των οποίων και της χώρας μας) δεν χρειάστηκαν, λοιπόν, τέτοιου είδους επιθέσεις για να εξαπολύσουν τον πιο ανελέητο διωγμό των εργατικών δικαιωμάτων και των αστικοδημοκρατικών ελευθεριών που σήμερα πλήττονται εκατό φορές περισσότερο από τα πρώτα χρόνια μετά τις επιθέσεις στους Διδύμους Πύργους και το Πεντάγωνο (και παραλίγο και στον Λευκό Οίκο, για να μην ξεχνιόμαστε). Γιατί τέτοιου είδους επιθέσεις όπως η 11η Σεπτέμβρη αποτελούν πλήγμα στο κύρος τους και ξεσκίζουν το «άτρωτο» της κυριαρχίας τους. Δεν είναι δα και λίγο να φλέγεται το Πεντάγωνο και να γκρεμίζονται τα σύμβολα του παγκόσμιου εμπορίου... με στόχο ποιον άρρενο; Τον πόλεμο σε μια χώρα όπως το Αφγανιστάν που οι «σοβιετικοί» έσπασαν τα μούτρα τους, χωρίς μάλιστα κανένα αξιόλογο φυσικό ή ορυκτό πλούτο;

Η εισβολή στο Ιράκ δεν χρειάζεται να δικαιολογηθεί από τέτοιου

ειδους επιθέσεις, όπως δεν δικαιολογήθηκε η πρώτη επίθεση στον πόλεμο του Κόλπου, τη δεκαετία του '90. Το παράδειγμα της Λιβύης δείχνει ότι οι ιμπεριαλιστές έχουν πολύ λιγότερο επίπονους γι' αυτούς τρόπους για να επιτεθούν σε διάφορες χώρες, από το να σχεδιάσουν μια τόσο σοβαρή επίθεση στην καρδιά της κυριαρχίας τους. Δεν χρειάζονται καν τέτοια προσχήματα που μπορούν να δώσουν λαβή για άλλες σκέψεις που τους πλήγησαν το γόντρο. Γι' αυτό και οι επιθέσεις αυτές αντιμετωπίστηκαν με τόσο μένος από τις κυβερνήσεις και τα ΜΜΕ, που συνοδεύτηκε από τόνους δακρύων για την «αξία της ανθρώπινης ζωής», από δεξιούς μέχρι... «ακροαριστερούς». Αυτή την αξία που συντρίφτηκε κάτω από τα ερείπια των βομβαρδισμών της Βαρδάτης, ποδοπατήθηκε στα βασανιστήρια των κολαστηρίων του Γκουαντάναμο και του Αμπου Γκράιμπ και μακελεύτηκε στις μαζικές σφαγές αμάχων στο Αφγανιστάν και τη Λιβύη από τους «στυλοβάτες» της «διεθνούς νομιμότητας».

Αν ένα πράγμα έδειξε η 11η Σεπτέμβρη και έπεισαν όλοι πάνω για να το πνίξουν, είναι η δυνατότητα καίριου πλήγματος ακόμα και στην καρδιά των ιμπεριαλιστικών κρατών, όχι από άλλα κράτη αλλά από αποφασισμένους ανθρώπους. Πλήγμα που δεν δέχτηκε μόνο η Νεα Υόρκη και το Πεντάγωνο, αλλά και η Μαδρίτη και το Λονδίνο. Οι λαοί δύναμης δεν πρέπει να πιστέψουν ότι είναι δυνατόν να ξεφύγει κονείς από τα μάτια της CIA. Πρέπει να πιστέψουν, ότι η στρατιωτική υπεροπλία και τα υπερόπλα των ιμπεριαλιστών νικούν πάντα κι όταν δεν νικούν, κι όταν δεν είναι ικανά να σταματήσουν ένα καίριο πλήγμα στην ασφάλειά τους, τότε πρόκειται για προβοκάτσια, όπως προβοκάτσια είναι κάθε μαχητική ενέργεια στο εσωτερικό των «δημοκρατικών κρατών».

Πολλοί θα πουν ότι σε αυτές τις επιθέσεις σκοτώθηκαν και αθώοι. Οπως αθώοι (πολλές εκατοντάδες χιλιάδες περισσότεροι) σκοτώθηκαν σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και σκοτώνονται καθημερινά από τους «Ράμπτο» των μπάτσων ανά την υφήλιο. Οπως αθώοι μπο-

νη» αξία της ανθρώπινης ζωής. Οχι μόνο γιατί η ανθρώπινη ζωή μόνο «πανανθρώπινη αξία» δεν είναι στην πραγματική ζωή (άλλη η «αξία» της ζωής των γαβριάδων που δολοφονούνται από σιωνιστικές σφαίρες στην Παλαιστίνη υπό την εκκωφαντική σιωπή της «διεθνούς κοινότητας»), όχι μόνο γιατί τα «ανθρώπινα δικαιώματα» δεν είναι κοινώς παραδεκτά σε κοινωνίες με ταξικά ανταγωνιστικά συμφέροντα (το δικαίωμα των καπιταλιστών στο «επιχειρείν», δηλαδή στην εκμετάλλευση εργατικής δύναμης, θεωρείται «ανθρώπινο δικαίωμα» στην αστική κοινωνία, ενώ το δικαίωμα της ένοπλης αντίστασης στη βαρβαρότητα της αστικής δικτατορίας νομιμοποιείται μόνο στις συνειδήσεις των λαών), αλλά και γιατί σε συνθήκες μαζικής «παραγωγής» εξαθλιωμένων ανθρώπων, σύγχρονων πληβείων που αικόμα και σε «νορμάλ συνθήκες» αστικής «δημοκρατίας» (δηλαδή δικτατορίας της τάξης των καπιταλιστών, για να λέμε τα πρόγματα με το όνομά τους) ζουν με το θάνατο παραμάσχαλα, χωρίς στοιχειώδη πολιτική οργάνωση των φτωχών, των προλετάριων, με πρόγραμμα, τακτική και στρατηγική, το πιθανότερο είναι οι μαχητικές ενέργειες των τελευταίων να συνοδεύονται και από «τυ-

φλά» ή αυτοκαταστροφικά χυτπίματα (όπως είδαμε και στο εσωτερικό των ιμπεριαλιστικών χωρών, στο Παρίσι το 2007, στο Λονδίνο το 2011).

ΥΓ: Δεν θ' ασχοληθούμε ξανά με τις «συνομιωσιολογικές» αναλύσεις για «το νέο Περλ Χάρμπορ» που χρειάζεται για να «ξυπνήσουν οι ΗΠΑ από το λήθαργο», όπως αναφερόταν σε μία παράγραφο μιας 90σελίδης έκθεσης (που συντάχτηκε ένα χρόνο πριν τις επιθέσεις, βλ. <http://www.newamericancentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>). Μια έκθεση από τις εκατοντάδες που γράφονται από τα διάφορα αμερικανικά «think tanks» («δεξαμενές σκέψεις»). Τέτοιες «αναλύσεις» αξίζουν όσο αξίζουν οι «προβλέψεις» του... Καζαμία για το νέο έτος. Θα πούμε μονάχα τούτο: πώς είναι δυνατόν να σχεδιαστεί μια τέτοιας κλίμακας επιχείρηση, με ταυτόχρονες επιθέσεις σε μεγάλα κτίρια (που οι συνομιωσιολόγοι έλεγαν ότι τα παγιδεύουν με εκρηκτικά δύο τέτοια κτίρια όπως οι Δίδυμοι Πύργοι χρειάζονται ολόκληρα επιτελεία), χωρίς να διαφρεύσει τίποτα (ούτε από τους 4.000 εβραίους που υποτίθεται ότι τους έστειλαν σπίτι τους για να... γλιτώσουν από την επίθεση);

■ Αφγανιστάν

Ο Αύγουστος ο πιο πολύνεκρος μήνας για τον αμερικανικό στρατό

Ο φετινός Αύγουστος καταγράφεται ως ο πιο πολύνεκρος μήνας για τον αμερικανικό στρατό στα δέκα χρόνια του πολέμου στο Αφγανιστάν, με 66 νεκρούς αμερικανούς στρατιώτες, καταρρίπτοντας το προηγούμενο ρεκόρ του Ιουλίου του 2010 με τους 65 νεκρούς. Απ' αυτούς, οι 30, από τους οποίους οι 17 ήταν άντρες των Ειδικών Επιλεκτών Δυνάμεων (Navy SEALs), έχασαν τη ζωή τους όταν καταρρίπτηκε από τους αντάρτες στις 6 Αυγούστου ένα Chinook στην κεντρική επαρχία Βαρντάκ.

του ΝΑΤΟ δείχνουν ότι ο αριθμός λιποτοξιών από τον αφγανικό στρατό, που ήταν ήδη τεράστιος την περιοδεία του, έχασε σημαντικά στοιχεία στην έπιδημία της ιατρικής σφαγής από την ιατρική ομάδα της Αμερικανικής Αεροπορίας. Οι αριθμούς αυτούς αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά στην επόμενη εβδομάδα, όπου οι αντάρτες θα προσπαθήσουν να αποκτήσουν την οπαρία της Αμερικανικής Αεροπορίας στην περιοχή της Βαρντάκ. Η απόσταση από την Αμερικανική Αεροπορία στην Βαρντάκ είναι περίπου 100 χιλιόμετρα, και η προσπάθεια των αντάρτων να αποκτήσουν την οπαρία της Αμερικανικής Αεροπορίας στην περιοχή της Βαρντάκ είναι περίπου 100 χιλιόμετρα, και η προσπάθεια των αντάρτων να αποκτήσουν την οπαρία της Αμερικανικής Αεροπορίας στην περιοχή της Βαρντάκ είναι περίπου 100 χιλιόμετρα, και η προσπάθεια των αντάρτων να αποκτήσουν την οπαρία της Αμερικανικής Αεροπορίας στην περιοχή της Βαρντάκ είναι περίπου 100 χιλιόμετρα, και η προσπάθεια των αντάρτων να αποκτήσουν την οπαρία της Αμερικαν

Διεθνής αλληλεγγύη των λαών ή των κυβερνήσεων και των διεθνών οργανισμών;

Πρώτα ήταν η έκληση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, Μπαν Κί Μουν, στις αρχές του περασμένου Ιούνη, ενώπιο της προετοιμασίας του δεύτερου στολίσκου για την Γάζα. Η επιστολή του στις κυβερνήσεις των μεσογειακών χωρών, συμπεριλαμβανομένου του Ισραήλ, «να χρησιμοποιήσουν όλη την επιρροή τους για να αποθαρρύνουν τέτοιους στολίσκους, που φέρουν τη δυνατότητα για κλιμάκωση σε βίαιη σύρραξη», εισακούστηκε απ' όλες τις κυβερνήσεις, εκτός του Ισραήλ που δεν χρειάστηκε να κάνει τη βρόμικη δουλειά, την κάνανε όλοι (με πρωτεγάτη την ελληνική κυβέρνηση). Ήταν μια σημαντική συνεισφορά του ΟΗΕ στους Σιωνιστές, που δυστυχώς οι επικεφαλής του στολίσκου δεν την κατάλαβαν (γι' αυτό και την καλώσορισαν, μεταφράζοντάς την κατά το δοκούν).

Την προηγούμενη εβδομάδα (όταν η «Κ» βρίσκονταν στο τυπογραφείο), ο ΟΗΕ έκανε μία ακόμα μεγαλύτερη συνεισφορά στους Σιωνιστές: εξέδωσε την έκθεση της τετραμελούς επιτροπής με πρόεδρο τον πρώην πρωθυπουργό της Νέας Ζηλανδίας, Τζέφρι Πάλμερ, αντιπρόεδρο τον πρώην πρόεδρο της Κολομβίας, Αλβάρο Ουρίμπε, και μέλη τον Ισραηλινό Joseph Ciechanover Itzhak μέλος του συμβουλίου διευθυντών ισραηλινής τράπεζας και τον Τούρκο Süleyman Özdem Sanberk, πρώην πρεσβευτή της Τουρκίας.

■ Κολομβία

Ανθρακες ο Θησαυρός

Στα τέλη Αυγούστου παραιτήθηκε ο κολομβιανός υπουργός Αμυνας Ροδρίγο Ρίβερα αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τη συνεχίζομενη αύξηση της βίας κυρίως από την πλευρά των αριστερών ανταρτών, αλλά και από τις συμμορίες των διαβόητων αποστολισμάτων θανάτου, που «διαλύθηκαν», αμνητεύτηκαν από τον προηγούμενο πρόεδρο Αλβάρο Ουρίμπε και επανεμφανίστηκαν συνεχίζοντας το δολοφονικό τους έργο.

Στη διάρκεια του 2011, παρατηρείται σημαντική αύξηση των επιθέσεων στην ενεργειακή υποδομή της χώρας και των απαγωγών προσωπικού των πετρελαιϊκών εταιριών από τους αριστερούς αντάρτες τόσο στα αστικά κέντρα όσο και στην υπαίθρια. Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, μέχρι στιγμής, έχουν γίνει 36 επιθέσεις σε πυλώνες ηλεκτρικού ρεύματος, περισσότερες από διπλάσιες από τις 14 που έγιναν την ίδια περίοδο την περασμένη χρονιά. Εγιναν επίσης 13 ανα-

στην ΕΕ και τη Βρετανία και πρώην διευθυντή οικονομικού ίνστιτούτου στην Τουρκία. Η έκθεση Πάλμερ δεν αποτελεί απλά ένα κατάπτυστο κείμενο αλλά σηματοδοτεί την ανοιχτή πλέον στήριξη του ΟΗΕ στους Σιωνιστές, σε μια περίοδο που οι τελευταίοι εμφανίζονται πιο αδιστάκτοι παρά ποτέ, γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι ακόμα και τις εκκλήσεις για πάγωμα των εποικισμών, τους οποίους ενισχύει και δυναμώνει με παραστρατιωτικά σώματα που δεν διστάζουν να χτυπήσουν ακόμα και τζαμιά (βλ. φωτογραφία).

Δεν χρειάζεται κανές να διαβάσει όλο το 105σελίδο κείμενο της έκθεσης για να το διαπιστώσει αυτό. Αρκεί η σημείωση του εκπροσώπου του Ισραήλ στο τέλος της έκθεσης, που συμπυκνώνει τις σιωνιστικές θέσεις της έκθεσης: «Ως αντιπρόσωπος του Ισραήλ σε αυτό το πάνελ, συμφωνώ με τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο στην υιοθέτηση αυτής της έκθεσης. Το Ισραήλ εκτιμά αυτή τη σημαντική δουλειά από το πάνελ και ευχαριστεί τον κ. Τζέ-

φρι Πάλμερ και τον κ. Αλβάρο Ουρίμπε για το ότι ήταν επικεφαλής... Το Ισραήλ τηρεί ορισμένες επιφυλάξεις για μερικές θέσεις της έκθεσης, που παρουσιάζονται παρακάτω, αλλά εκτιμά το ότι η έκθεση συμπίπτει με την ιστοριαλή θέση ότι «ο ναυτικός αποκλεισμός ήταν νόμιμος», ότι «επιβλήθηκε ως ένα νόμιμο μέτρο ασφαλείας για να εμποδίσει την εισαγωγή όπλων στη Γάζα από θαλάσσης», ότι η επιβολή του αποκλεισμού «υμημορφώνεται με τις απαιτήσεις του διεθνούς δικαίου» και ότι το Ισραήλ «έχει το δικαίωμα να επισκεφθεί και να ερευνήσει το πλοίο και να το καταλάβει αν το βρει να καταπατά τον αποκλεισμό», συμπεριλαμβανομένων των διεθνών υδάτων. Η έκθεση σωστά εγέρει σοβαρά ερωτηματικά σχετικά «με την καθοδήγηση, την πραγματική φύση και τους σκοπούς των οργανωτών του στολίσκου, ιδιαίτερα του ΙΙΗ» (σ.της τουρκικής ΜΚΟ που βρισκόταν στο Μαβί Μαρμαρά, όπου έγιναν οι δολοφονίες από τους Σιωνιστές), σημειώνει ότι σχεδίαζαν «προκαταβολικά μια βίαιη αντίσταση σε οποια-

δήποτε προσπάθεια επιβίβασης» (σ.των ισραηλινών κομάντο) και ταξινομεί την απόφαση για το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας ως «μια επικίνδυνη και ριψοκίνδυνη πράξη» η οποία «άσκοπα περιέλειπε τη δυνατότητα κλιμάκωσης». Το Ισραήλ επίσης επισημαίνει τη σπουδαιότητα της υποστήριξης από το πάνελ της πάγιας ισραηλινής θέσης ότι «όλες οι ανθρωπιστικές αποστολές που επιθυμούν να βοηθήσουν τον πληθυσμό της Γάζας θα έπρεπε να το κάνουν μέσω των προβλεπόμενων διαδικασιών και των σχεδιασμένων περασμάτων από έργα σε συνεργασία με την κυβέρνηση του Ισραήλ και την Παλαιστινιακή Αρχή»...

Οι σιωνιστικές θέσεις της έκθεσης, που ο ισραηλινός εκπρόσωπος αναφέρει, αποτυπώνονται ξεκάθαρα στις πρώτες σελίδες της (σελ. 4 και 5), ως τα «κύρια ευρήματα» και «υποδειξίες» της, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η παραίνεση προς το Ισραήλ «να διατηρήσει το ναυτικό αποκλεισμό υπό τόπική αναθεώρηση, με στόχο να εκτιμήσει το για πάσο θα εξακολουθήσει να είναι αναγκαίος». Φυσικά, η έκθεση δεν θα μπορούσε να μην παραδέχεται ότι οι Σιωνιστές χρησιμοποιήσαν «αδικαιολόγητη και υπερβολική» βία, όμως αυτό είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει το Ισραήλ. Αυτά που είχαν να πάρουν τα πήραν, κερδίζοντας πόντους στο διεθνές τους ίματζ (σε διπλωματικό επίπεδο και όχι σε επίπεδο λαών φυσικά). Γ' αυτό και ο τούρκος αντιπρόσωπος διαφοροποιήθηκε και απέρριψε όλες αυτές τις θέσεις της έκθεσης, στο κείμενο που συνέταξε (και επισυνάπτεται στο τέλος του κειμένου της έκθεσης).

Η έκθεση Πάλμερ έρχεται ως συμπλήρωμα στην αναδίπλωση του επικεφαλής μιας άλλης έκθεσης του ΟΗΕ, του νοτιοαφρικανού δικαστή Γκόλντστοουν. Ήταν η έκθεση που αφορούσε στον πόλεμο που εξαπέλυσε το Ισραήλ το Δεκέμβρη του 2008 ενάντια στη Λωρίδα της Γάζας και απετελεσε κόλαφο για τους Σιωνιστές για τα εγκλήματα που έκαναν, παρά το γεγονός ότι μοίραζε τα εγκλήματα πολέμου και στις δύο πλευρές (με κύριο όμως υπεύθυνο τους Σιωνιστές). Ο Γκόλντστοουν αποφάσισε να κάνει στροφή 180 μοιρών και τον περασμένο Απρίλη,

σε απολογητικό του άρθρο στην Ουναϊστικότηταν Ποστ, υποστήριξε ότι αν γνώριζε όλα αυτά που «έμαθε» στη συνέχεια, η έκθεση θα ήταν εντελώς διαφορετική.

Τι «έμαθε» ο Γκόλντστοουν; Οτι οι Σιωνιστές δεν είχαν την πρόθεση να σκοτώσουν για πολιτικούς λόγους. Γ' αυτό και υποστήριξε ότι σκοπός των ερευνών δεν είναι να κάνουν εικασίες με το πλεονέκτημα της εκ των υστέρων γνώσης για το ποιες αποφάσισες θα έπρεπε να πάρουν οι διοικητές σε δύσκολες καταστάσεις πολέμου! Από πού τα «έμαθε» αυτά; Από τους ίδιους τους Σιωνιστές, οι οποίοι κατά τον Γκόλντστοουν ευαισθητοποιήθηκαν για να διαλευκάνουν πάνω από 400 περιπτώσεις «κακής διοχείρισης», ενώ η Χαμάς δεν ευαισθητοποιήθηκε καθόλου!

Επομένως, τι έχει απομείνει από τον ΟΗΕ για να παραδέχεται ένα μέρος της αλήθειας; Μόνο το Συμβούλιο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, που πριν ένα χρόνο, στην έκθεσή του για την επίθεση στο στολίσκο, έριξε όλη την ευθύνη στους Σιωνιστές. Αυτό το συμβούλιο οι τελευταίοι (και ο Γκόλντστοουν μαζί) το κατηγορούν ως «προκατειλημένο». Η αλήθεια, όμως, είναι ότι, ανεξάρτητα από τα πορίσματα των επιπροπών του ΟΗΕ, τα οποία ακόμα κι όταν καταδικάζουν τους Σιωνιστές δεν έχουν καμία πρακτική εφαρμογή, παρά μόνο σε προπαγανδιστικό επίπεδο, ικετίδη ήταν και παραμένει η Παλαιστινιακή Αντίσταση και η διεθνής αλληλεγγύη σ' αυτή. Το κίνημα των λαών δεν μπορεί να υποκατασταθεί ούτε να στηριχτεί σε κυβερνήσεις ή σε διεθνείς οργανισμούς, γιατί όλοι αυτοί στηρίζονται σε μια κοινή βάση: τη «διεθνή νομιμότητα» που έχει φτιαχτεί από τους ισχυρούς του πλανήτη για να διατηρήσουν την κυριαρχία τους. Τώρα που ο ΟΗΕ κάνει ανοιχτή φιλοσωνιστική στροφή (έχοντας αφήσει να περάσει κάποιος χρόνος από τα γεγονότα), η αλήθεια αυτή φαίνεται πιο ξεκάθαρα από ποτέ.

ΥΓ: Γ' αυτό και οι «παλαικαρισμοί» του Ερντογάν για διακοπή των εμπορικών και στρατιωτικών σχέσεων με το Ισραήλ, οι απειλές ότι θα επισκεφτεί τη Γάζα, πράγματα που ακόμα δεν έχουν γίνει αλλά μένουν σε επίπεδο απειλών (πέραν της απελασης ισραηλινών διπλωματών, χωρίς όμως μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές –Τετάρτη βράδυ – να γνωρίζουμε ποιοι απελάθηκαν), δε

Ο δικός μας δρόμος

«Είναι προφανές ότι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας μας είναι το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας (...) Τώρα πρέπει να αποκτήσουμε εθνική ανταγωνιστικότητα (...) Στο γήπεδο των διαρθρωτικών αλλαγών δεν χρειαζόταν να περιμένουμε καμία τρόικα και κανένα μνημόνιο. Οι διαρθρωτικές αλλαγές δεν μας επιβάλλονται από τα έξω, είναι εσωτερική, υπαρξιακή ανάγκη της χώρας».

Κυνικός, παρά τον επιτιθεμένο ακαδημαϊκό λόγο, ο Βενιζέλος, περιέγραψε με ωραία λογάκια την ανατριχιαστική διαδικασία «κινεζοποίησης» των ελλήνων εργαζόμενων. Εκεί που πριν ένα χρόνο μας έλεγαν ότι την κακοδαιμονία αποτελεί το έλλειμμα και πως τα διάφορα μέτρα είναι παροδικά, τώρα μας λένε πως ο εργαζόμενος στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα πρέπει να «κινεζοποιηθεί», για να γίνει ο ελληνικός καπιταλισμός ανταγωνιστικός, για να μπορέσει δηλαδή να προσελκύσει μονοπωλιακά κεφάλαια που θα έρθουν να επενδύσουν για να εκμεταλλευτούν μια εργατική δύναμη ειδικευμένη μεν, αλλά πάμφθην, χωρίς συλλογικές εγγυήσεις, χωρίς καμιά δυνατότητα αντίστασης στις όποιες ορέξεις του κεφάλαιου, που επιζητά το μέγιστο κέρδος.

Περιττεύει να πούμε ότι μπροστά στις συνεχείς επιθέσεις κανένας εργαζόμενος δεν μπορεί ν' αντισταθεί ατομικά. Πως όταν διαμορφώνεται ένα τόσο εφιαλτικό σκηνικό, μια χούφτα εργάτες σε μια επιχείρηση είναι δύσκολο να αμυνθούν αποτελεσματικά. Τώρα χρειάζεται αγώνας τάξη προς τάξη, αγώνας με πολιτικό -εκ των πραγμάτων- χαρακτήρα, αφού η αστική τάξη ενεργεί ως τάξη, διά του κράτους της, και όχι ως ξεχωριστοί καπιταλιστές ή κλάδοι.

Ο αγώνας αυτός, για να είναι στοιχειωδώς αποτελεσματικός, πρέπει να πάρει εξεγερτικό χαρακτήρα. Οχι πορείες-λιτανεία κάθε που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θυμάται να κηρύξει μια 24ωρη απεργία, χωρίς στόχευση και χωρίς προοπτική. Οχι ειρηνικές συγκεντρώσεις και μούντζες στις πλατείες, λες και οι αστοί πολιτικοί θ' αποκτήσουν φιλότιμο και θα ντραπούν. Αγώνας συγκρουσιακός στους δρόμους, που θα κάνει το σύστημα να πονέσει πραγματικά.

Ομως, κι αυτός ο αγώνας κινδυνεύει να πάρει χαρακτηριστικά κροτίδας κρότου-λάμψης, που φορίζει για λίγο, όμως δεν προκαλεί ζημιά. Να είναι μια έκρηξη χωρίς συνέχεια, που θα επιτρέψει στις δυνάμεις του συστήματος να λουφάζουν για λίγο, να ανασυγκροτηθούν και να επανέλθουν με νέα προσωπεία. Γι' αυτό χρειάζεται η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Η συγκρότηση του δικού της επιτελείου, με την ταξική του αυτοτέλεια, με εργατικά χαρακτηριστικά, που θα εκπροσωπεί τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της τάξης, την προσπτική της κοινωνικής απελευθέρωσης, μέσα σε κάθε αγώνα, σχεδιάζοντάς τον ώστε να είναι αποτελεσματικός.

■ Εκτός ορίων

«Παρά το γεγονός ότι η ύφεση είναι βαδιά, κάθε τρίμηνο είναι λιγότερο χειρότερο από το προηγούμενο κι ότι το χειρότερο κομμάτι της ύφεσης το φάγαμε - να μου επιτρέψετε την έκφραση - το τελευταίο τρίμηνο του 2010. Το πρώτο τρίμηνο του 2011 είναι λίγο καλύτερο, το δεύτερο τρίμηνο του 2011 ήταν λίγο καλύτερο».

Ποιος είπε τα παραπάνω; Ο τέως υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, σε ραδιοφωνική εκπομπή του ΣΚΑΙ, στις 23 Αυγούστου. Δηλαδή, ενώ είχαν δημοσιευτεί τα στοιχεία για τα δύο πρώτα τρίμηνα του 2011, που η «ύφεση» πήρε εφιαλτικές διαστάσεις (περίπου 7,5% στο εξάμηνο) και ενώ ο Βενιζέλος είχε κάνει τη δήλωση για «ύφεση» το 2011 μεταξύ 4,5% και 5,3%. Ενώ η «ύφεση» το 2011 θα είναι μεγαλύτερη αυτής του 2010 και ενώ ο Βενιζέλος επίσημα πλέον μιλά για αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης και το 2012, ο Παπακωνσταντίνου επιμένει να λέει ότι «το χειρότερο κομμάτι το φάγαμε το τελευταίο τρίμηνο του 2010».

Ακόμα και μια «Ξανδιά» (καταλαβαίνετε...) σαν την Κοσιώνη, που του έπαιρνε τη συνέντευξη, είναι σε δέση να ξέρει ότι μ' αυτό το ψέμα ο Παπακωνσταντίνου ξεπερνά κάθε όριο. Κι όμως, δεν έκανε καμιά παρατήρηση. Πέρασε σε άλλη ερωτήση, έκεινώντας μ' ένα «ναι», δηλαδή συμφωνώντας με το ψέμα. Αυτές, φαίνεται, είναι οι εντολές του αφεντικού.

■ Μπαρούφες

Εδώ και καιρό, ο ΣΕΒ διαφημίζει τη μελέτη με τίτλο «10 χρόνια μπροστά», την οποία εκπόνησε για λογαριασμό του η εταιρία McKinsey. Η μελέτη είναι πια έτοιμη (εκτός από τον ΣΕΒ την πλήρωσαν η Ελληνική Ένωση Τραπεζών και η Τράπεζα της Ελλάδος) και έχει σταλεί και στον πρωθυπουργό, για να την εντάξει στην προπαγανδιστική παλέτα της κυβέρνησης. Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε στο παρελθόν της εν λόγω αμερικανικής εταιρίας (είναι αυτή που διαθεβαίνεις ότι η Επιτροπή «έχει χτίσει τη φήμη της ως μία από τις πιο καινοτόμες εταιρίες στον κόσμο», λίγους μήνες πριν το αμερικανικό μονοπώλιο καταρρεύσει!), για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η «μελέτη» δεν είναι παρά ένα μάτσο μπαρούφες. Μας αρκεί μια από τις βασικές παραδοχές της για να καταλάβουμε περι τίνος πρόκειται.

Η βασική «πρόβλεψη» της McKinsey είναι ότι «κατά την περίοδο 2011-2020 η Ελ-

λάδα μπορεί να πετύχει μέσο επήσιου ρυθμού ανάπτυξης πάνω από 3%! Τους είχαν αναδέσει τη μελέτη την εποχή που ο Παπακωνσταντίνου «προέβλεψε» ότι το 2011 θα έχει δειπνό πρόσωπο κι αυτό το πήραν τοις μετρητοίς. Τώρα, επίσημα η κυβέρνηση δηλώνει ότι το 2011 το ΑΕΠ θα πέσει «μεταξύ -4,5% και -5,3%», ενώ για πρώτη φορά ο Βενιζέλος υπανίχτηκε ότι αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης θα έχει και το 2012. Εχει καμιά σημασία να συζητήσουμε μετά απ' αυτό;

■ Μαζικά εγκλήματα από το ΝΑΤΟ στη Λιβύη

Τις τελευταίες μέρες παρακολουθούμε τις εξελίξεις στη Λιβύη, με τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ να νικούν σε όλα τα πεδία και να παραδίνουν την εξουσία στις αντικαταφικές δυνάμεις. Παρακολουθούμε, παράλληλα, την καλά οργανωμένη προπαγάνδα, με ειδήσεις και εικόνες (άγνωστο σε ποιο βαθμό είναι κατασκευασμένες) για τα εγκλήματα των κανταφικών. Άλλωστε, από τότε που ξεκίνησε η αντικαταφική εξέγερση στη Λιβύη, το ΝΑΤΟ δικαιολόγησε την εμπλοκή του με δακρύβρεχτες δηλώσεις εναντίον της κανταφικής βαρβαρότητας, πην οποία χαρακτήριζε ανδρωποσικό έκλημα, έγκλημα κατά της ανδρωπότητας κ.λπ.

Τώρα, βλέπουν το φως της δημοσιότητας στοιχεία που μαρτυρούν ότι οι ΝΑΤΟικές δυνάμεις έχουν προβεί σε μαζικά εγκλήματα, βομβαρδίζοντας ακόμα και σπίτια στις δώδεκα τα μεσάνυχτα. Μόνο που αυτές οι ειδήσεις δεν προβάλλονται από τα απολύτως ελεγχόμενα κυρίαρχα ΜΜΕ.

Αφού προετοιμαστείτε για όσα δα δείτε, επισκεφτείτε την ιστοσελίδα http://www.federaljack.com/?page_id=37933

Υπάρχουν ακόμη καταγγελίες ότι έχουν γίνει βομβαρδίσμοι από την πλευρά του ΝΑΤΟ σε κατοικημένες περιοχές και σε μη στρατιωτικούς στόχους. Στο Zliten, για παράδειγμα, της περιοχής Misurata, που βρισκόταν υπό συνεχή βομβαρδισμό για πολλές ημέρες, 85 άνδρωποι έχασαν τη ζωή τους, μεταξύ των οποίων 33 παιδιά, 32 γυναίκες και 20 άνδρες,

<http://tv.globalresearch.ca/2011/08/make-no-mistake-nato-committed-war-crimes-libya> (από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr)

Οπως μας πληροφορεί η ανακοίνωση, στο επίκεντρο των στρατηγικών προτεραιοτήτων του Χρηστάρα «βρίσκεται η χάραξη ενός "οδικού χάρτη" (sic!) για την ανάπτυξη της χώρας, όπου η συμμετοχή όλων των παραγωγικών δυνάμεων αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για την υλοποίησή του. Οι αναπτυξιακές συμφωνίες που θα προέλθουν από μια δισδικασία ευρύτερης κοινωνικής συνεργάσης με συνέργειες, συμπράξεις και συναντίληψη όλων των παραγωγικών και κοινωνικών δυνάμεων της χώρας, μπορούν να διασφαλίσουν τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής».

Η είδηση (αν υπάρχει είδηση) βρίσκεται στη συνέχεια της φλύαρης ανακοίνωσης: «Όλοι οι παρευρισκόμενοι συμφώνησαν ότι καμία παραγωγική ή πολιτική δύναμη από μόνη της δεν είναι σε δέση να οδηγήσει την Ελλάδα στην έξοδο από την κρίση, και μόνο μέσα από τη στενή και ισόπιμη συνεργασία των παραγωγικών και κοινωνικών δυνάμεων μπορούμε να οδηγηθούμε σε αντιμετώπιση της κρίσης, ώστε να ανοίξουμε δρόμους σε βιώσιμη λύση για το μέλλον της χώρας». Μ' άλλα λόγια, και οι πρόεδροι της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που ήταν παρόντες στη φίστα (λέπει ο Μάρτης από τη σαρακοστή) συμφώνησαν πως πρέπει να υπάρξει ακόμα πιο στενή συνεργασία των δυτών με τα δύματα, των δουλοκτητών με τους δουλούς!

■ Γαργάρα

«Συνεχίζουμε τις καταλήψεις στις σχολές και τις διοικητικές υπηρεσίες όλων των ίδρυμάτων [πρυτανείες, γραφεία διασύνδεσης, ειδικοί λογαριασμοί]». Αυτό είναι το μήνυμα του ΜΑΣ, του γραφειοκρατικού εκτρώματος που έστησε ο Περισσός στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, φιλοδοξώντας να το μετατρέψει σε νέα ΕΦΕΕ. Μέχρι πρότινος, οι Κνίτες δεν έπαιρναν μέρος στις γενικές συνελεύσεις. Στις περισσότερες σχολές απέιχαν, ενώ σε μερικές πήγαιναν, κατήγγειλαν τις άλλες παρατάξεις και ζητούσαν από τους φοιτητές να αποχωρήσουν από τη συνέλευση και να πάνε στη μάζα ξη του ΜΑΣ! Τώρα που το φοιτητικό κίνημα ξαναζωντάνεψε, βρέθηκαν εντελώς απομονωμένοι και βάζοντας την ουρά στα σκέλια αναγκάστηκαν να πάρουν μέρος στις συνελεύσεις.

Ποια ήταν η γραμμή τους; Να γίνουν καταλήψεις μόνο σε πρυτανείες, γραφεία διασύνδεσης και ειδικούς λογαριασμούς, δηλαδή σε χώρους διοίκησης των πανεπιστημίων. Κατά τα άλλα, η εξεταστική περίοδος ν' αρχίσει κανονικά, για να μην υπάρξει καμία δυνατότητα να βγει το φοιτητικό κίνημα στο δρόμο. Ξεκίνησαν μάλιστα μόνοι τους να κάνουν αυτές τις γιαλαντζί καταλήψεις, πριν συγκληθούν οι πρώτες γενικές συνελεύσεις φοιτητικών συλλόγων. Οταν έφαγαν τη χλαπάτσα, όταν οι μαζικότερες συνελεύσεις ψήφιζαν κατάληψη της σχολής και όχι κάποιων γραφείων διοίκησης, έβαλαν για δεύτερη φορά την ουρά στα σκέλια, έκαναν γαργάρα την προηγούμενη γραμμή τους και τάχηκαν κι αυτοί υπέρ των καταλήψεων. Μόνο που οι φοιτητές δεν είναι Χαχόλοι. Βλέπουν και κρίνουν. Κι η νεολαία του Περισσού δια εισπράξει και πάλι τα επίχειρα της υπονομευτικής, διαλυτικής και προβοκατόρικης γραμμής της.

ΥΓ: Και κάτι ακόμη. Το αίτημα που πρωθυνούν οι Κνίτες είναι «να μην εφαρμοστεί ο νέος νόμος». Γιατί όχι να καταργηθεί; Γιατί η κατάργηση δέλει σκληρό αγώνα, ενώ αυτοί είναι έτοιμοι, στην πρώτη καμπή του κινήματος, να σαλπίσουν υποχώρηση με το σύνδημα «δεν θα επιτρέψουμε να εφαρμοστεί στην πράξη». Το ίδιο δεν έκαναν (αυτοί και άλλοι) μετά την ψήφιση του νόμου Γιαννάκου; Με το «να μην εφαρμοστεί στην πράξη» ο μεν νόμος διασώζεται, αυτοί δε εξασφαλίζουν πεδίο για παραταξιακές μικροπαρεμβάσεις, εν είδει αγωνιστικής γυμναστικής.

■ Ποιον προσπαθεί να κοροϊδέψει

Δήλωση για το αίτημα των καπιταλιστών για τη δημιουργία ζωνών απασχόλησης με μισθούς κάτω από τα βασικά έκανε ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ. «Οι εργοδότες χρησιμοποιούν την κρίση ως πρόσχημα για νέες αιδιαρεσίες», είπε και προσέθεσε ότι «δεν προσέδουμε αδιανότη σε μια χώρα με τόσα δεινά να προσδέσουμε και ένα δεινό ακόμη που θα λέγεται περιοχές με χαμηλότερους μισθούς χωρίς συμβάσεις, χωρίς ασφάλιση, περιοχές στη χώρα με άγρια και ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης».

Μια μέρα πριν κάνει αυτή τη... βαρβάτη δήλωση, καθόταν μάζι με τους πρόεδρους των καπιταλιστών στο συμβούλιο της ΟΚΕ και χειροκρούσε την παρουσίαση της μελέτης της εταιρίας McKinsey, η οποία προβλέπει ανάπτυξη μόνο με το παραπέρα χτύπημα της εργατικής τάξης. Οπως μας πληροφόρησε ο Πολυζωγόπουλος, πρώην πρόεδρος της ΓΣΕΕ, οι «κοινωνικοί εταίροι» βρήκαν πολύ καλά τεκμηριωμένες τις προτάσεις της McKinsey και μετά την παρουσίαση έκαναν ερωτήσεις.

Επίσης, αντί να κάνει το τζάμπα μάγκα ο Παναγόπουλος, απευθυνόμενος προς τον ΣΕΒ, θα έπρεπε να έχει απευθυνθεί προς την κυβέρνηση του κόμματός του. Γιατί ήταν τρεις πρωτοκλασάτοι υπουργοί (Βενιζέλος, Χρυσοχοΐδης, Παπακωνσταντίνου) που σζήτησαν το δέμα των «ειδικών επενδυτικών ζωνών» με τον γερμανό υφυπουργό Καπφέρερ, ο οποίος το έδεσε, χωρίς ν' ακουστεί καμιά αντίρρηση από πλευράς κυβέρνησης.

■ Συμβαίνει και με... αριστερές κυβερνήσεις

Σκληρά αντιλαϊκά μέτρα και στην Κύπρο

Ενα πακέτο αντιλαϊκών μέτρων έτοιμο και ένα υπό διαμόρφωση (ανοιμένεται να καταπέθει την επόμενη εβδομάδα) είναι τα σύγχρονα «δώρα» της κυβέρνησης Χριστόφια προς τους εργαζόμενους της Κύπρου. Δικαιολογία; Η ίδια όπως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες: η ανάγκη μείωσης του ελλείμματος, για να αποτραπεί η προσφυγή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό «στήριξης». Για μας αυτό δεν είναι καινούργιο, θυμίζουμε όμως ότι έτσι ξεκίνησε και η κυβέρνηση Παπανδρέου και η πορτογαλική κυβέρνηση. Πρώτα πήραν μερικά πακέτα αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων και μετά προσέφυγαν στο μηχανισμό.

Το πρώτο πακέτο της Κύπρου συμφωνήθηκε σε σύσκεψη των κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού, υπό την προεδρία του Χριστόφια, στις 15 Ιουλίου. Το ακριβές περιεχόμενο των μέτρων δεν ανακοινώθηκε. «Ο διάλογος θα συνεχιστεί τις επόμενες μέρες με μέτρα βραχυπρόθεσμου χαρακτήρα. Τα μέτρα θα ανακοινωθούνται όλοι με τα ίδια κριτήρια, ενώ οι ενεργειαί δημόσιοι υπάλληλοι θα αυξήσουν τη συνεισφορά τους για τη συνταξιδιότητή τους (ασφαλιστική εισφορά). Η συμφωνία Χριστόφια-συνδικάτων (στα οποία είναι μεγάλη η επιρροή του ΑΚΕΛ) επικρίθηκε από μεριδια του ΔΗΚΟ και από την ΕΔΕΚ ως «υποχώρηση της προεδρίας έναντι των συντεχνιών». Βασικά σημεία της κριτικής ήταν η υποχώρηση έναντι της συμφωνίας των κομμάτων για υπολογισμό της σύνταξης με βάση το μέσο όρο των αποδοχών των τελευταίων 30 μηνών, αντί του τελευταίου μισθού που ισχύει, και για υποβολή έκτακτης εισφοράς στους μισθούς ύψους 4% (Χριστόφιας και συντεχνίες συμφωνησαν για 3%). Ολά τα άλλα μέτρα, μαζί και μειώση των υπερωριών στο δημόσιο κατά 25% μέχρι το τέλος του 2012. Επίσης, δήλωσε ότι με τον προϋπολογισμό του 2012 θα καταργηθεί η ΑΤΑ στις συνταξίεις του δημόσιου, όπως δίνονται γενικές αυξήσεις. Επίσης, ανήγγειλε ότι θα περικοπούν οι κοινωνικές παροχές κατά 200 εκατ. ευρώ και τα δημόσια βιοθήματα κατά 40 εκατ. ευρώ. Παράλληλα θα επιβληθεί τέλος 350 ευρώ το χρόνο για κάθε εγγεγραμμένη εταιρία (τέλος επιτηδεύματος, δη-

πων, με τη μορφή επτά νομοσχεδίων. Καταργήθηκε η ασφάλιση σε επαγγελματικά Ταμεία για όλους τους νεοεισχρόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τη συγχώνευση όλων των Ταμείων σε ένα. Μειώθηκαν τα κλιμάκια εισόδου στο δημόσιο κατά 10%. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα θα πληρώσουν έκτακτο χαράτσι 3% για τα επόμενα τρία χρόνια και περισσότερο αν χρειαστεί. Η εισφορά 0,75% στο Ταμείο Χηρών και Ορφανών αυξήθηκε στο 2%. Ο συντελεστής ΦΠΑ αυξήθηκε από 15% σε 17%. Ο φόρος τόκων καταθέσεων αυξήθηκε από 10% σε 15%. Ο συντελεστής φόρου για εισοδήματα άνω των 60.000 ευρώ αυξήθηκε από 30% σε 35%.

Οπως δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών, το επόμενο πακέτο θα προβλέπει κατάργηση ημικρατικών οργανισμών, ιδιωτικοποίηση του Χρηματιστήριου Αξιών Κύπρου, κατάργηση κενών θέσεων και πάγωμα των νέων προσλήψεων (στόχος η μείωση των εργαζόμενων στο δημόσιο κατά 5.000 το επόμενα πέντε χρόνια), καθώς και μείωση των υπερωριών στο δημόσιο κατά 25% μέχρι το τέλος του 2012. Επίσης, δήλωσε ότι με τον προϋπολογισμό του 2012 θα καταργηθεί η ΑΤΑ στις συνταξίεις του δημόσιου, όπως δίνονται γενικές αυξήσεις. Επίσης, ανήγγειλε ότι θα περικοπούν οι κοινωνικές παροχές κατά 200 εκατ. ευρώ και τα δημόσια βιοθήματα κατά 40 εκατ. ευρώ. Παράλληλα θα επιβληθεί τέλος 350 ευρώ το χρόνο για κάθε εγγεγραμμένη εταιρία (τέλος επιτηδεύματος, δη-

λαδή), θα διπλασιαστεί ο φόρος ακίνητης περιουσίας και θα αναθεωρηθούν οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να σχολιάσουμε το περιεχόμενο αυτών των μέτρων. Ιδία κι απαράλλαχτα είναι μ' αυτά που ξεκίνησε στ

Γκανγκστερική απέλαση μεταναστών της Υπατίας

Ελάχιστες μέρες πριν την επιστροφή τους στην Ελλάδα από τη χώρα καταγωγής τους (Δυτική Σαχάρα) τρεις (και όχι τέσσερις, όπως αρχικά γράψαμε) μετανάστες, πρώην απεργοί πείνας της Υπατίας, πληροφορήθηκαν από το ελληνικό προξενείο της Καζαμπλάνκα, το οποίο μέχρι εκείνη τη στιγμή τους είχε στο «περίμενε», πως δεν έχει εκδοθεί η απαιτούμενη για την επιστροφή τους στην Ελλάδα VISA, χωρίς να τους δοθεί καμιά παραπέρα εξήγηση, όπως απαιτείται από το νόμο. «Ελάτε να πάρετε το διαβατήριό σας χωρίς VISA», τους είπαν από το τηλέφωνο, χωρίς να τους δώσουν καμιά περαιτέρω εξήγηση. Ούτε στη δικηγόρο που τους εκπροσωπεί στην Ελλάδα δόθηκε καμιά εξήγηση (δυο φορές στάλθηκαν στην Καζαμπλάνκα οι εξουσιοδοτήσεις των μεταναστών προς τη δικηγόρο, γιατί την πρώτη δήθεν δεν τις είχαν πάρει – κι ας πιστοποιεί το αντίθετο η ηλεκτρονική μνήμη του φας από το οποίο στάλθηκαν).

Τη Δευτέρα 5 Σεπτέμβρη, οι μετανάστες, που κατοικούν εκαντοντάδες χιλιόμετρα μακριά από την Καζαμπλάνκα, επισκέφτηκαν το προξενείο, και ζήτησαν να τους επιδοθεί η σε βάρος τους απόφαση. Τους έδωσαν ένα χαρτί στα γαλλικά (!), το οποίο γράφει ότι δεν τους χορηγείται VISA, επειδή συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν για κλεπταποδοχή. Μια μέρα μετά, η δικηγόρος πληροφορήθηκε ότι στον τέαρτο από τους εμπλακέντες σ' αυτή τη σκευωρία δόθηκε VISA. Ομως, από τους τρεις που δεν τους χορηγήθηκε VISA ο ένας έχει επίσης αθωάθει, ενώ οι άλλοι δύο καταδικάστηκαν με αναστολή και άσκησαν έφεση, με τη βεβαιότητα ότι στο δεύτερο βαθμό θα αθωαθούν. Προφανώς, γ' αυτούς τους δύο δεν ισχύει το τεκμήριο αθωάτητας, επειδή είναι μετανάστες. Δηλαδή, πολύτες δεύτερης κατηγορίας.

Πρόκειται για τους τέσσερις μετανάστες που συνελήφθησαν στις 19 Ιούλη στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, σε βάρος των οποίων στήθηκε μια σκευωρία, την οποία η Αστυνομία φρόντισε να διοχετεύσει με επίσημη ανακοίνωση στα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, που άρχιζαν να παίζουν το έργο «κλέφτες οι μετανάστες της Υπατίας».

Ολα τα αντικείμενα που κουβαλούσαν μαζί τους, τα οποία είχαν αγοραστεί από τα παζάρια του Θησείου και του Πειραιά, χωρίς αποδείξεις φυσικά, αλλά και πρόγματα που είχαν αγοραστεί από καταστήματα των Χανίων, κανονικότατα και με αποδείξεις, βαφτίστηκαν κλοπιμαί! Δύο μετανάστες αθωάθηκαν. Ο πρώτος γιατί αποδείχτηκε ότι τα πρόγματα που του φόρτωσαν δεν ήταν καν δικά του, αλλά βιθημούσε τους συμπατριώτες του να τα κουβαλήσουν, όταν οι μπάτσοι τους συνέλαβαν στο αεροδρόμιο. Ο δεύτερος γιατί είχε την τύχη να αναβληθεί η δίκη του και να πέσει σ' ένα δικαστή που δεν ήταν διατεθειμένος να συμπράξει στη σκευωρία, καθώς

η υπόθεσή του αναβλήθηκε, προκειμένου να κληθεί ο υποτιθέμενος ιδιοκτήτης του λάππτο που ο μετανάστης είχε συγοράσει από το παζάρι. Και τι αποδείχτηκε; Οτι ο υποτιθέμενος ιδιοκτήτης του λάππτο ήταν αστυνομικός (!), ο οποίος ουδέποτε είχε καταγγείλει ότι του έκλεψαν κάπιο λάππτο (!!), αλλά κληθήκε στο αεροδρόμιο, μια ώρα μετά τις συλλήψεις των τεσσάρων, για να δηλώσει ότι το λάππτο είναι δικό του (!!!). Το αναγνώρισε... οπτικά και οι συναδέλφοι του από το Τμήμα του αεροδρομίου δεν μπήκαν στον κόπο να του ζητήσουν την απόδειξη αγοράς ή την εγγύηση και να κάνουν ταυτοποίηση του σειριακού αριθμού. Στη μετανάστηση του στους συναδέλφους του δήλωσε ότι το λάππτο αναγνώριστηκε από φωτογραφίες του που περιέχει (τόσο ηλιθιοί ήταν οι κλέφτες και ο κλεπταποδόχος, που δεν έκαναν ένα φορμάτ, αλλά άφησαν φράτσα κάρτα της φωτογραφίες του ιδιοκτήτη!), στο

δικαστήριο, όμως, επειδή είχαν μεσολαβήσει δημοσιεύματα, ισχυρίστηκε ότι το λάππτο αναγνώριστηκε από τον κωδικό του SKYPE! Και πώς ήξεραν οι συναδέλφοι του ότι ήταν δικός του ο κωδικός και μέσα σε μια ώρα κατάφεραν να τον βρουν, όταν αυτός υπηρετεί στην ομάδα ΔΙΑΣ; (!!!) Ολ' αυτά τα κραυγαλέα οδήγησαν τον πρόεδρο του δικαστήριου να αθωώσει τον μετανάστη, χωρίς καν να χρειαστεί να αγορεύσει η συνήγορός του Αννη Παπαρούσου, ενώ ο... ΔΙΑΣ αποχωρούσε από το ακροατήριο φωνάζοντας προκλητικά «να τους χαίρεστε!»

Οι άλλοι δύο μετανάστες, όμως, που δικάστηκαν την πρώτη μέρα, είχαν την αυτοχώνα πέσουν σε δικαστή αποφασισμένη να τους καταδικάσει. Η κυρία αυτή εμφανίστηκε και στο ακροατήριο της εξ αναβολής δίκης και παρακολουθούσε με αγωνία τη δίκη του τέαρτου μετανάστη, αυτού που αθωάθηκε! Εχετε ξαναδεί δικαστή να

■ Οι απεργοί πείνας της Υπατίας

Ζητούν ανανέωση του εξάμηνου

Από τις 11 μέχρι τις 13 Σεπτέμβρη λήγουν οι εξάμηνες αποφάσεις αναβολής της απομάκρυνσης (απέλασης) που πήραν οι απεργοί πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, μετά από 44 μέρες απεργίας πείνας. Ήδη, οι απεργοί άρχισαν να υποβάλλουν αιτήσεις ανανέωσης. Στην Αθήνα, οι απεργοί θα πάνε συγκροτημένα τη Δευτέρα στη Διεύθυνση Αλλοδαπών, συμβολίζοντας έτσι την απόφασή τους να συνεχίζουν συλλογικά τον αγώνα τους, όπως αποφάσισαν σε συνέλευση που πραγματοποιήσαν.

Οταν σταμάτησαν την απεργία πείνας (όπως τη σταμάτησαν), οι απεργοί πείνας διακήρυξαν ότι ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι την απόκτηση άδειας παραμονής, δηλαδή άδειας διαμονής και εργασίας. Γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο, ότι ακόμη και τα συμφωνηθέντα με την κυβέρνηση για να σταματήσει η απεργία πείνας δεν έχουν υλοποιηθεί σε βασικότατα σημεία τους. Η άδεια εργασίας ακόμη δεν έχει δοθεί. Ενα εξάμηνο δεν ήταν αρκετό για να εκδοθεί το σχετικό προεδρικό διάταγμα και δεν έχουμε πόσος καιρός θα περάσει ακόμη για να σταματήσουν οι συγκεκριμένοι μετανάστες να δουλεύουν στη μαύρη αγορά εργασίας. Οσο για τη 12ετία για τη θεμελιώση δικαιώματος για απόκτηση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, από 8ετία που τέσσερις υπουργοί συμφώνησαν με τους απεργούς πείνας, γίνεται 10ετία σε υπόψη φήμιση νομοσχέδιο. Και μάλιστα, με ιδιάτερα σκληρούς όρους που μετατρέπουν τη 10ετία σε δικαίωμα για ελάχιστους μετανάστες.

Έχουν αγώνα μπροστά τους, λοιπόν, και οι πρώην απεργοί πείνας και όλοι οι μετανάστες. Αγώνα σ' ένα περιβάλλον εξαιρετικά δύσκολο.

παρακολουθεί δίκη από το ακροατήριο και μάλιστα όχι γενικά τη συνέδριαση, αλλά μια συγκεκριμένη δίκη που αφορούσε κατηγορούμενο που η ίδια είχε πρωτοδικάσει και αναγκάστηκε να του δώσει αναβολή;

Η πρόεδρος αυτή, λοιπόν, καταδίκασε έναν μετανάστη για την κατοχή ενός παμπάλοιου λάππτο, μηδαμινής αξίας, το οποίο -σύμφωνα με το κατηγορητήριο της αστυνομίας- εκλάπη «σε άγνωστο χρόνο από άγνωστο ιδιοκτήτη!». Επειδή βρέθηκε στα χέρια μετανάστη, σημαίνει πως είναι προϊόν κλοπής από άγνωστους κλέφτες κι ας μην ξέρουμε ποιος ήταν ο ιδιοκτήτης του κι αν ποτέ είχε καταγγείλει κλοπή του λάππτο! Αυτή ήταν η φρικώδης ναζιστική λογική που οδήγησε στην καταδίκη. Θα καταδικαζόταν ποτέ Ελληνας μ' αυτή την κατηγορία; Ενας ακόμη μετανάστης καταδικάστηκε για την κατοχή ενός άλλου λάππτο, το οποίο παραδόθηκε στη μητέρα μιας κυρίας, η οποία κάποτε είχε καταγγείλει κλοπή λάππτο ίδιας μάρκας. Η μητέρα το... αναγνώρισε επίσης... οπτικά, χωρίς και πάλι να γίνει ταυτοποίηση σειριακού αριθμού! Το γεγονός ότι είχαν αναφερθεί σαν κλοπιμαία και αντικείμενα για τα οποία εμφανίστηκαν αποδείξεις αγοράς (!) ουδόλως επηρέασε την πρόεδρο! Ούτε το γεγονός ότι η υποτιθέμενη ιδιοκτήτης του λάππτο δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο να καταθέσει, μολονότι είχε κληθεί.

Και οι δύο μετανάστες καταδικάστηκαν με αναστολή και άσκησαν έφεση, όντας οι σχεδιασμένες καταδικάστηκες για την κατοχή ενός άλλου λάππτο, το οποίο παραδόθηκε στη μητέρα μιας κυρίας, η οποία διαπέρασε την πρόεδρο βαθμό, αποφάσισαν να δράσουν γκανγκστερικά, απαγορεύοντας στους τρεις από τους τέσσερις μετανάστες την επιστροφή τους στην Ελλάδα. Το γεγονός ότι πρόσεξε την πρόεδρο βαθμό της η γενική εμφανίση της ηλεκτρονικής δικαστηρίου της Αθήνας, με αναγνώριση της συγκεντρωσης αποδεικτικών στοιχείων, που δεν είχαν προλάβει να συγκεντρώσουν κατά τις βιαστικές διαδικασίες του αυτοκόφωρου. Μ' αυτή τη βεβαιότητα και χωρίς κανείς να τους ενοχλήσει εφυγαν για την πατρίδα τους, με διο ύδομάδες καθυστέρηση από την προγραμματισμένη αναχώρησή τους.

Το υπουργείο Προ Πο, όμως, σε συνεργασία με το υπουργείο Εξωτερικών είχαν άλλη γνώμη, προκειμένου να καλύψουν την αστυνομική σκευωρία, αλλά και να ικανοποιήσουν τις κραυγές των ακροδεξιών και δεξιών, που συνέχισαν ν' αλυχτάνε και μετά τις αθωάσεις. Ο υφυπουργός Μ. Θωνας δήλωσε την 1η Αυγούστου, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση της Πιπιλή, ότι από τις 25 Ιούλη έχει ξεκινήσει διαδικασία διοικητικής απέλασης εναντίον των τεσσάρων μεταναστών. Οι τέσσερις μετανάστες αναχώρησαν για την πατρίδα τους στις 2 Αυγούστου,

■ Τσάκισαν στο ξύλο σαδιστικά τρεις μετανάστες

Χτύπησε και πάλι το κομάντο των μπάτσων-βασανιστών

Την περασμένη Τετάρτη, το κομάντο των μπάτσων της ΔΙΑΣ, που κάνει επιδρομές μόνο για να βασανίσει μετανάστες που κατοικούν σε σπίτι της οδού Λαχανά στην Κυψέλη (επώνυμες καταγγελίες έκαναν στην «Έλευθεροτυπία» δυο μετανάστες και δημοσιεύτηκαν στις 3 Ιουνίου 2011 – <http://www.enet.gr/?i=news.el/article&id=281119>), χτύπησε και πάλι. Τρεις μετανάστες, ο Εμπάροκ, ο Αζίζ και ο Γιούσεφ, ήρθαν στα γραφεία της «Κόντρας» εμφανώς κακοποιημένοι, με χτυπήματα στα χέρια και τα πόδια (πιο σοβαρά ήταν ο Αζίζ, ο οποίος περπατούσε κουτσαίνοντας) και μας περιέγραψαν τι συνέβη.

Γύρω στις 4:30' το απόγευμα, τρεις αστυνομικοί εισέβαλαν και πάλι στο παλίο σπίτι, όπου διαμένουν μερικοί μετανάστες, με την άδεια της ιδοκτήτριας του, η οποία κατοικεί δίπλα. Οι δυο από τη μπροστινή πόρτα και ο ένας από την πίσω. Είναι αυτός που πρωτοστατεί στα βασανιστήρια, ενώ οι άλλοι περισσότερο τον σιγοντάρουν. Είναι μέτριου αναστήματος, εύσωμος, σαν παλαιστής. Έχει μεγάλη φραγίδα, ενώ τα μαλλιά περιμετρικά στο κεφάλι του τα ξυρίζει. Αρχισαν να χτυπούν με τα γκλομπ τους τρεις μετανάστες που εκείνη την ώρα κοιμούνταν. Τα παιδιά προσπάθησαν ν' αποφύγουν τα χτυπήματα, αλλά δεν τα κατάφεραν. Προσπάθησαν να ξεφύγουν προς το δρόμο φωνάζοντας. Τους ακολούθησαν χτυπώντας και βλαστημώντας. Από τις φωνές οι γείτονες βγήκαν στα μπαλ-

κονία. Μια γυναίκα άρχισε να φωνάζει «γιατί τους χτυπάτε;». Τότε, οι τρεις μπάτσοι βασανιστές έφυγαν σχεδόν τρέχοντας, καβάλησαν δυο μοτοσικλέτες που είχαν αφήσει στη γωνία και έφυγαν. Ο «παλαιστής» οδηγούσε τη μία από τις δύο μοτοσικλέτες και συμπεριφερόταν σαν επικεφαλής, όπως μας είπαν οι τρεις μετανάστες.

Την προηγούμενη φορά, μετά το δημοσίευμα της «Έλευθεροτυπίας», από το αρχηγείο της Αστυνομίας διατάχτηκε ΕΔΕ, η οποία ανατέθηκε στον διοικητή του Α.Τ. Αιγαλεώ. Ο διοικητής

επικοινώνησε με την «Κόντρα» και ζήτησε τα τηλέφωνα των μεταναστών. Του απαντήσαμε ότι δεν έχουμε τα τηλέφωνά τους, αλλά θα τους βρούμε και θα τους ρωτήσουμε αν θέλουν να καταθέσουν. Οι δυο μετανάστες δέχτηκαν, όμως ο διοικητής «εξαφανίστηκε». Δεν επικοινώνησε ξανά μαζί μας, παρά τα αλλεπάλληλα τηλέφωνήματα που κάναμε στο τηλέφωνο που μας άφησε και παρά το μήνυμα που αφήσαμε στο Τηλέφωνο τη νέα καταγγελία, αν θα θελήσουν

να καταθέσουν, σε περίπτωση που τους ζητηθεί κάτι τέτοιο. Μολονότι ήταν τρομοκρατημένοι, επειδή οι προηγούμενοι συγκάτοικοί τους μετά την καταγγελία στο χωροποιηθηκαν, μας δήλωσαν πως θα καταθέσουν, με την προϋπόθεση ότι δεν θα υποστούν μέτρα εκδίκησης. Το μόνο που μας ζήτησαν είναι να μη δημοσιεύσουμε φωτογραφίες με τα πρόσωπά τους, γιατί φοβούνται μην πάθουν χειρότερα από τους επιδρομείς βασανιστές. Γι' αυτό και δημοσιεύσουμε μόνο φωτογραφίες από χτυπημένα χέρια και πόδια, που δείχνουν καθαρά τα χτυπήματα που δέχτηκαν από τα αστυνομικά γκλομπ.

Επαναλαμβάνουμε αυτό που γράψαμε την προηγούμενη φορά. Είναι φανερό ότι πρόκειται για έναν φασιστικό θύλακα, τα μέλη του οποίου εκτονώνται βασανιζόντας μετανάστες. Γι' αυτό και δεν προχωρούν σε έλεγχο χαρτιών, όπως κάνουν τα περιπολικά του ΑΤ της περιοχής, όπως μας είπαν οι μετανάστες. Εχουν βρει το συγκεκριμένο σπίτι ως εύκολο στόχο για να εκτονώνουν τα υπάνθρωπα ένστικτά τους. Η ΕΔΕ που διατάζει το αρχηγείο, μετά τις καταγγελίες, έχει το χαρακτήρα συγκάλυψης. Αν θέλουν μπορούν να τους βρουν, ίδιαίτερα μετά την περιγραφή του αρχιβασιονιστή που μας έκαναν οι τρεις χτυπημένοι μετανάστες. Ανήκει προφανώς στην ομάδα ΔΙΑΣ, διότι οδηγεί μοτοσικλέτα μεγάλου κυβισμού, όπως μας είπαν, η δε σωματοδομή του είναι χαρακτηριστικότατη.

Na μην απελαθεί η αγωνίστρια Gulaferit Unsal

**Στηρίζουμε όλες τις
κινητοποιήσεις μέχρι την
εκδίκαση της υπόθεσης
στον Αρειο Πάγο (16-9-11)**

Τετράμηνη εξόρμηση οικονομικής ενίσχυσης της «Κόντρας» (Οκτώβρης 2011 - Γενάρης 2012)

Αυτή τη φορά η κατάσταση δεν είναι όπως τις προηγούμενες. Κάθε ένα-δυο χρόνια απευθυνόμαστε στους φίλους και συντρόφους ζητώντας την οικονομική τους ενίσχυση για τη στήριξη της «Κόντρας». Ουδέποτε δύσαμε δραματικό τόνο σ' αυτή την έκληση. Πάντοτε λέγαμε, πως η έκδοση της «Κ» δεν κινδυνεύει. Πώς κάνουμε «κνικοκυρεμένη» διαχείριση, πως μαζεύουμε τις δαπάνες στις ελάχιστες δυνατές, χρησιμοποιώντας στο έπακρο εθελοντική δουλειά συντρόφισών και συντρόφων, περιορίζοντας τη δαπάνη μόνο στο σκέλος εκείνο που δεν μπορούμε να το κάνουμε μόνοι μας (χαρτί, τυπογραφείο, προμήθεια πρακτορείου διανομής, δαπάνη λειτουργίας γραφείων).

Ούτε αυτή τη φορά θα δώσουμε δραματικός τόνους στην έκληση μας. Ομως, η κατάσταση έχει γίνει πιο δύσκολη από κάθε άλλη φορά. Όλες οι ανελαστικές δαπάνες έχουν αυξηθεί. Γι' αυτό και αναγκαστήκαμε από το προηγούμενο φύλλο ν' αυξήσουμε την τιμή πωλήσης της «Κ». Η ανεργία έχει χτυπήσει και τις δικές μας γραμμές, τα έσοδα δύλων συντρόφων μειώνονται, το υστέρημά τους, από το οποίο ενισχύουν σταθερά την έκδοση της «Κ» μειώνεται και αυτό.

Από την άλλη, η δουλειά της εφημερίδας έχει γίνει πιο απαιτητική. Περισσότερο ρεπορτάζ, εκτυπώσεις, síté, διανομή εκτάκτων φύλλων δωρεάν στους χώρους δουλειάς, συνεχής έκδοση ανακοινώσεων που μοιράζονται σε διαδικλώσεις και τόπους δουλειάς, όλ' αυτά εκτοξεύουν τα πάγια έξιδα.

Γ' αυτό και αναγκαζόμαστε να ξεκινήσουμε καμπάνια οικονομικής ενίσχυσης της «Κ» ακριβώς ένα χρόνο μετά την προηγούμενη. Απευθυνόμαστε με μεγαλύτερη ένταση σε όλες και όλους που χρόνια τώρα στηρίζουν την έκδοση της «Κ» και τους ζητάμε να κάνουν αυτή την καμπάνια δική τους υπόθεση. Ξέρουμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους, είμαστε όμως βέβαιοι πως δύλι θα ανταποκριθούν σ' συντό το προσκλητήριο, γιατί η έκδοση της «Κ» πρέπει να συνεχιστεί απρόσκοπτη. Η κρίση και η καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν θα μας κλείσουν το στόμα. Οπλο μας η συλλογικότητα και η αγωνιστική αλληλεγγύη.

μένων, χτυπημένων από πείνα και πολέμους, να βρουν ένα κομμάτι ψωμί σε κάποια ευρωπαϊκή ιμπεριαλιστική μητρόπολη. Υβρις είναι η πολεμικού τύπου μεταναστευτική πολιτική της ΕΕ, συνοψιμένη στον κανονισμό «Δουβλίνο II», που έχει μετατρέψει την Ελλάδα (με τη συνάνεση της πολιτικής της ηγεσίας) σε αποθήκη ανθρώπινων ψυχών, σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες. Γεγονός που αναγκάζει πολλούς απ' αυτούς να καταφύγουν σε άλλα δουλεμπορικά κυκλώματα, για να τους περάσουν είτε από τη θάλασσα στην Ιταλία είτε από τη στεριά στην Αυστρία, μέσω Μακεδονίας, Σερβίας και Ουγγαρίας. Για πολλούς ο θάνατος είναι η καταλήξη του ταξιδιού.

Το «Δουβλίνο II» δολοφονεί

ιδιο μας κάνει. Ή μάλλον, όταν ζουν στη χώρα μας, έχουμε πρόβλημα, διότι με την παρουσία τους (που δεν την επέλεξαν οι ίδιοι, αλλά τους επιβλήθηκε) διαρρηγούν τον κοινωνικό ιστό.

Τριάντα δύο μετανάστες, πακιστανικής καταγωγής, από τις δεκάδες χιλιάδες που εγκλωβίζονται στη χώρα μας, πλήρωσαν κάποιο δουλεμπορικό κύκλωμα για να τους μεταφέρει στην Ιταλία διά θαλάσσης. Η τιμή για μια τέτοια μεταφορά φτάνει ή και ξεπερνά (ανάλογα με τη συμφωνία) τα 5.000 ευρώ. Το παλιό αλιευτικό που τους παρέλα-

βε από κάποια ακτή της Δυτικής Πελοποννήσου έμεινε ακυβέρνητο 60 μίλια δυτικά της Κεφαλλονιάς. Είχε καιρό και δεν άργησε να βυθιστεί έτσι όπως ήταν φορτωμένο με τόσο κόσμο. Τα της διάσωσης έγιναν γνωστά από το Ενιαίο Κέντρο Συντονισμού Ερευνας και Διάσωσης του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, που πάντοτε φροντίζει να απολλάσσει το Σώματα από κάθε ευθύνη, γ' αυτό και δεν τα αναπαράγουμε. Δεν ξέρουμε αν οι ελληνικές και οι ιταλικές αρχές, που είχαν ανάμιξη, κινήθηκαν με την ταχύτητα που επιβάλλεται

σ' αυτές τις περιπτώσεις. Σε όλες περιπτώσεις έχει αποδειχτεί πως είτε δεν ενηργήσαν όπως πρέπει είτε διεμβόλισαν μόνοι τους (οι Ιταλοί) πλοιούρια που μετέφεραν μετανάστες.

Σημασία έχει ο απολογισμός: 21 νεκροί, 11 διασωθέντες, που μεταφέρθηκαν αφυδατωμένοι στο νοσοκομείο της Κεφαλλονιάς. Δεν μπορούμε, όμως, να μιλάμε για τραγωδία, εκτός αν πρώτα προσδιορίσουμε την «ύβριν» που οδήγησε στην «κάθαρση» με τους τόσου

■ Μετά την ψήφιση του νόμου

Αρχίζουν τα δύσκολα για τη Διαμαντοπούλου

Αφρούς βγάζει η Διαμαντοπούλου από τη διαφανόμενη έγερση του φοιτητικού κινήματος και από το γεγονός ότι σχεδόν σύσσωμη στέκει ενότια στο νόμο, ακόμα και μετά την ψήφισή του, η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών και μάλιστα η σύνοδος των πρυτάνεων και οι πανεπιστημιακές διοικήσεις των μεγάλων Πανεπιστημίων. Η ολαζονεία της, τροφοδοτούμενη και από το γεγονός ότι απέσπασε και τη συναίνεση της ΝΔ (Διαμαντοπούλου: «αποτελεί ύβριθ απέναντι στη Δημοκρατία να συζητούμε την αλλαγή του νόμου που ψηφίστηκε από τα 5/6 της Βουλής») την είχε τυφλώσει και τώρα δέχεται ισχυρά χτυπήματα. Γνωρίζει ότι η αγριότητα του νόμου είναι τέτοια που αγγίζει όλους τους φοιτητές, από τους πιο λιτικοποιημένους έως τους απολιτικούς και τους «αδιάφορους». Κυρίως η συμμετοχή στις κινητοποιήσεις αυτής της μεγάλης «σιωπηρής πλειοψηφίας» των φοιτητών είναι που την τρομάζει. Γ' αυτό και έχει πάρει σιβάρνα τα ραδιοκάναλα και κατηγορεί αυτούς που εναντιώνονται στο νόμο για «άθλια ψέματα». Επαναλαμβάνει σα χαλασμένο γραμμόφωνο ότι τεράστια ψέματα είναι η καθιέρωση διδάκτρων στις προπτυχιακές σπουδές, η κατάργηση της δωρεάν δια-

νομής των συγγραφμάτων, η διακοπή της δημόσιας χρηματοδότησης και η κατάργηση της δωρεάν σίτισης-στέγασης των φοιτητών. Θεωρεί, φαίνεται, η Διαμαντοπούλου ότι είμαστε χαχόλοι και δε μπορούμε να διαβάσουμε πίσω απ' τις γραφμές και ν' αντιληφθούμε την ουσία των πτονήρων διατάξεων του νόμου. Και η ουσία είναι η εξής:

◆ Μετά την καθιέρωση του τριετούς προπτυχιακού κύκλου σπουδών, ένας φοιτητής για να πάρει ένα πτυχίο ισάξιο αυτού που έπαιρνε μέχρι σήμερα μετά από τέσσερα, πέντε έξι χρόνια αδιάσπαστων σπουδών, πρέπει να φοιτησει οπωδήποτε και στον ματπτυχιακό κύκλο, ο οποίος όμως, απαιτεί διδακτρα. Καν ντολογίς, τα διδακτρα εισέχονται έμμεσα και στον πρατυχιακό κύκλο σπουδών.

◆ Στο άρθρο 37 του νόμου δίνεται διοικητική ερμηνεία στον όρο «κούγγραμμα», ώστε αυτός να περιλαμβάνει «καθε έντυπο ή ηλεκτρονικό βιβλίο, περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών βιβλίων ελεύθερης πρόσβασης, καθώς κατις έντυπες ή ηλεκτρονικά ακαδημαϊκές σημειώσεις» ενώ δίνεται η δυνατότητα μιας κοινής Υπουργικής Απόφασης των υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, να «ρυθμιζούν

τα θέματα που αφορούν τη δωρεάν διάθεση στους φοιτητές των διδακτικών συγγραμμάτων». Η δυνατότητα αυτή, που μπορεί π.χ. να γίνει πράξη και από του χρόνου, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ως «διδακτικό σύγχρονο» θεωρούνται ακόμη και οι ηλεκτρονικές σημειώσεις, μπορεί να σηματοδοτήσει την πλήρη κατάργηση των έντυπων συγγραμμάτων.

◆ Η κρατική χρηματοδότηση του δημόσιου Πανεπιστημίου εξαφανίζεται ως συνταγματική επιταγή και κατανέμεται σε δύο ταχύτητες: Μια ελάχιστη για τα απαραίτητα (φως, νερό, τηλέφωνο, κατά το κοινώς λεγόμενο) και μια που δεν θεωρείται δεδομένη, αλλά κατανέμεται βάσει δεικτών (κόστος σπουδών, ανά φοιτητή, διάρκεια προ-

γραμμάτων σπουδών, αριθμός εγγραφόμενων φοιτητών, γεωγραφική διασπορά, αποθεματικό κ.λπ.). Η προσβαση σ' αυτή συνδέεται με την αξιολόγηση. Το δεύτερο μέρος παίρνουν μόνο όσα ΑΕΙ ανταποκρίνονται σε οριζόμενους δείκτες προιότητας και επιτευγμάτων (αποτελεσματικότητα εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως σχέση αποφοίτων-εισερχομένων, αριθμός Κέντρων Αριστείας, αριθμός εγγεγραμμένων στα προγράμματα διά βίου μάθησης, διεθνοποίηση, κ.λπ.). Κοντολογίς, στα πανεπιστημιακά ιδρύματα αισκείται ένας ωμός εκβιασμός να προσαρμόστούν στα κριτήρια της «ανταγωνιστικότητας», ώστε να επιβιώσουν.

◆ Η σίτιση-στέγαση παραχωρείται στην αρμοδιότητα

◆ Η σίτιση-στέγαση παραχωρείται στην αρμοδιότητα

ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου. Και μόνο αυτό αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι θα μπουν ασφυκτικοί όροι στη δωρεάν σύπιση-στέγαση, η οποία, προφανώς, και θα αφορά όλο και λιγότερους φοιτητές. Ο στόχος της «ευελιξίας» στη λειτουργία του Πανεπιστήμιου, που επιτυχώνεται σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, και με την ίδρυση αυτού του ΝΠΙΔ, όπως και τα σχέδια για έναν «νέο στρατηγικό σχεδιασμό για τη λειτουργία των φοιτητικών Εστιών», τα λένε όλα. Το στράγγισμα των κονδυλίων που διατίθενται στη δημόσια εκπαίδευση είναι τη πρώτη μαρτυρία για την εξαφάνιση και του παραμικρού φήγματος δωρεάν Παιδείας που έχει απομείνει. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Ιόνιου Πανεπιστημίου, που πέταξε τους φοιτητές, που στεγάζονταν ως τώρα στα ενοικιαζόμενα από το Πανεπιστήμιο ξενοδοχεία, στο δρόμο.

Ποντάροντας στο γεγονός ότι μεγάλο μέρος της εργαζόμενης κοινωνίας ενημερώνεται από την τηλεόραση, για Διαμαντοπούλου παίζει με τά μανίας ένα βρόδικο χαρτί για να αποτρέψει τη στήριξη του φοιτητικού κινήματος από τους εργαζόμενους αποσιωπά όλες τις ρυθμίσεις

του νόμου, που βάζουν τα-φόρπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο (τριετείς σπουδές μεταλυκειακού χαρακτήρα, ρευστοποίηση σπουδών, πτυχία πολλών ταχυτήτων, εμπορευματοποίηση της γνώσης, αυταρχισμός, επιβολή της σιωπής των αμινών, κατάργηση κάθε ίχνους δωρεάν Παιδείας, κ.λπ.) και προσποθεί να πείσει ότι η αντίθεση στο νόμο είναι αντίθεση κάποιων συνδικαλισταράδων φοιτητοπατέρων, που αντιδρούν γιατί χάνουν το προνόμιο να κάνουν αλισβερίσια με το πανεπιστημιακό κατεστημένο στην εκλογή των καθηγητών. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο η Διαμαντοπούλου δεν δικαιούται να ομιλεί. Γιατί το κόμμα της καθιέρωσε τη «συνδιοίκηση», προσδοκώντας να ενσωματώσει στο σύστημα κάθε ριζοσπαστική φωνή και πρακτική και γιατί το παιχνίδι με το πανεπιστημιακό κατεστημένο το έκαναν πάντα με επιτυχία τα πρωτοπαλλήκαρα των παρατάξεων των κομμάτων εξουσίας (ΠΑΣΠ-ΔΑΠ).

Αυτή η βρόμικη προπαγάνδα, η αγωνιώδης προσπάθεια να φανεί ότι η αντίθεση στο νόμο βασίζεται σε «άθλια ψέματα», όπως και η τρομοκρατική απειλή, για να αναχαιτιστεί το κίνημα των καταλήψεων στο ξεκίνημά του, ότι το εξάμηνο κινδυνεύει να γαθεί όντας δεν εξαντληθο-

Από τότε που Βγήκε η συγγνώμη...

Κροκοδελια δάικρυα χύνει η Διακυβερνητική Καμπανιόνα του πρωθυπουργού στην απόφαση της Επιτροπής Ανάπτυξης για την αναδιάρθρωση της νέας οργανωσιανής της Δημόσιας Διοίκησης. Η απόφαση αυτή είναι μια από τις πιο σημαντικές στην ιστορία της Ελλάδας, καθώς αποτελεί την πρώτη σημαντική αλλαγή στην διοίκηση της χώρας από την έναρξη της Δημοκρατίας. Το σημαντικότερο στοιχείο της απόφασης είναι η απόφαση της Επιτροπής Ανάπτυξης να αναδιάρθρωσε την διοίκηση της χώρας, με στόχο την ανάπτυξη της οικονομίας και την αύξηση της ανεργίας. Η απόφαση αυτή θα οδηγήσει στην ανάπτυξη της οικονομίας, την αύξηση της ανεργίας και την αύξηση της αναπτυξιακής διαδικασίας στην χώρα.

τιού για τα βιβλία με διεθνή μειοδοτικό διαγωνισμό. Ολη η διασχέριση θα περνούσε στον ΟΕΔΒ. Το υπουργείο αρνήθηκε. Τελικά, ο διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος και η συνέχεια ανήκει στο υπουργείο Παιδείας. Το Δεκέμβριο του 2010, η Διαμαντοπούλου εξαγγέλλει την κατάργηση των ουσιαστικά του ΟΕΔΒ, όπως σημειώσαμε παραπάνω. Οι υπάλληλοι του ΟΕΔΒ πανικοβάλλονται καθώς οδηγούνται σε συνταξιοδότηση (αν μισοί από τους 50 υπηρετούντες ενώ οι θέσεις όφειλαν να είναι 220) σύμφωνα με τη Διαμαντοπούλου που παριστάνει ότι είναι από όλα πλανήτη). Η επιτροπή του ΟΕΔΒ για την αγορά χαρτιού ξεμένει από τακτικά μέλη και λειτουργεί με οναρ πληρωματικά. Με τη σύνθεση αυτή έχει, διά νόμου, μόνο τρεις μήνες ζωής. Ο διαγωνισμός είχε ξεκινήσει τον Οκτώβριο του 2010, άρα η επιτροπή είχε ζωή έως τον Ιανουάριο του 2011. Τον Γενάρη του 2011, ο ΟΕΔΒ ζητά να προσλάβει 70 εποχικούς υπαλλήλους με 6μηνη σύμβαση για τη μεταφορά των βιβλιων. Οι υπηρεσίες του υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διαχείρισης θα παραχωρήσουν την επιτροπή στην πλατφόρμα της ΕΠΑΧΥ για την προσελκυτικότητα των υποψηφίων.

τρονικής Διακυβέρνησης αρνούνται λόγω της απαγόρευσης των προσλήψεων συμβασιούχων. Προτιμάται η γνωστή φάμιτρικα της πρόσληψης, μέσω διαγωνισμού, εταιρίου παροχής υπηρεσιών. Τον Μάρτιο του 2011, η επιτροπή ολοκλήρωνε τον διαγωνισμό για την προμήθευση χαρτιού και υποβάλλει το αποτέλεσμα προς έγκριση στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Το ΕΣ εκδίδει απόφαση στα μέσα Ιουλίου. Απορρίπτει τον διαγωνισμό διότι έπασχε η νομιμότητα της σύνθεσης της επιτροπής του ΟΕΔΒ, διότι μετείχαν πολλά αναπληρωματικά μέλη. Σημειωτέον ότι ο ΟΕΔΒ ζητούσε από τις υπηρεσίες του υπ. Οικονομικών να ανοίξει τις πιστώσεις για εκτύπωση και βιβλιοδεσία του αποθέματος των 5.000 τόνων χαρτιού που είχε αποπέρυσι ο οργανισμός. Το υπουργείο Οικονομικών έδωσε την έγκριση ταλη Ιουνίου...

Ετσι, φθάσαμε στο γνωστό αποτέλεσμα. Οι γονείς των μαθητών ενοιαζούνται αναγκασμένοι να πληρώσουν το μόριμαρο. Τα γελοιά που ισχυρίζονται στην η Διαμαντοπούλου για δια-

νομή στους μαθητές ενός DVD, ή η λύση των φωτοτυπιών δεν έχουν αντίκρισμα. Γιατί όλα τα παιδιά δεν διαθέτουν υπολογιστή, ή ίντερνετ ή εκτυπωτή, γιατί μάθηση από το DVD δε γίνεται, γιατί χαρτί για να βγουν τόσες χιλιάδες φωτοτυπίες στα σχολεία δεν υπάρχει, γιατί τα φωτοτυπικά μηχανήματα των σχολείων δε μπορούν να σηκώσουν τέτοια μεγάλη παραγωγή και γιατί οι σχολικές επιτροπές έχουν κηρύξει «πτώχευση», τουλάχιστον από πέριττη.

Η σχολική χρονιά, λοιπόν, ξεκινά με μαύρους οιωνούς, στους οποίους περιλαμβάνεται και η σταγόνα στον ακεανό των μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών. Μόνο 600 διοριζονται φέτος σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όταν πάνω από 20.000 έχουν συνταξιοδοτηθεί τα δυο τελευταία χρόνια, ενώ οι μόνιμοι διορισμοί δεν ξεπερνούν τις 3.000 τη διετία. Το Μνημόνιο επιτάσσει το στραγγαλισμό της δημόσιας εκπαίδευσης και η κυβέρνηση τρέχει πρόθυμα να τον εφαρμόσει.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Ως κακοήδεις χαρακτηρίζονται οι φήμες που φέρνουν μεγάλη αναστάτωση και συζητιούνται έντονα στα πηγαδάκια της μαυρισμένης (από τον ήλιο στις παραλίες) ΣυρίζοΑριστεράς και της μαυρισμένης (από τον ήλιο στους δρόμους) ΚΚΕαριστεράς. Οι φήμες λένε ότι μετά τη συγχώνευση των «Alpha bank» και «Eurobank», αναμένεται –ομοίως– να συγχωνευτούν και δύο εφημερίδες: Η «Αυγή» και ο «Ριζοσπάστης». Μάλιστα, τα χαλκεία έδωσαν στη δημοσιότητα και το όνομα της νέας εφημερίδας που θα προκύψει από τη συγχώνευση: «Αυγο-σπάστης!» Καλώ ομελέτα κι έρχεται...

Καλή χρονιά στο «νέο σχολείο» της Ανωνύλας...

Εμείς μπορεί να χαριεντζόμαστε λεκτικά, αλλά αυτή την ώρα και αυτές τις μέρες τα πράγματα δια είναι ζόρικα για τον Giorgakis και τις χιλιάδες έντολων εργαζόμενων στη συμβασιεύουσα. Η σήλη δια βρίσκεται ψυχή τε και σώματι κοντά (όσο μπορεί) στον δοκιμαζόμενο φραγμούργο που πασχίζει ν' αλλεί τη χώρα. Εντελώς...

«Είναι μόνο τώρα που ανακαλύπτουμε τι είδους ανθρώπινα όντα είμαστε. Ανακαλύπτουμε το άτομο των μητροπόλεων: πρόερχεται από τη διαδικασία αποσύνθεσης του συστήματος, των αλλοτριωμένων, φεύγοντων και διαναπέραντων σχέσεων που δημιουργεί μέσα στη ζωή –στο εργοστάσιο, το γραφείο, το σχολείο, το πανεπιστήμιο, τις ρεβιζιονιστικές ομάδες, τις σχολές μαθητευόμενων εργατών ή τις ευκαιριακές δουλειές. Αυτό είμαστε: μια «φύτρα» που πρόερχεται από τη διαδικασία εκμηδένισης και καταστροφής της κοινωνίας των μητροπόλεων, τον πόλεμο όλων εναντίον όλων, το γενικευμένο ανταγωνισμό όλων εναντίον όλων, το σύστημα όπου βασιλεύει ο νόμος του φόβου, του καταναγκασμού για αποδοτικότητα, του κέρδους των μεν σε βάρος των δε, της διάκρισης του λαού σε άνδρες και γυναίκες, σε νέους και γέρους, σε άρρωστους και υγείες, σε ξένους και σε γερμανούς» (Ulrike Meinhof - 13 Σεπτέμβρη 1974).

Τρίτη και δεκατρίτη Σεπτεμβρίου φέτος έχει γενέθλια ο πάλαι ποτέ «πολύς» Θεοδωρής Ρουσόπουλος. Τον ακολουθεί την επόμενη ο φίλος του και νεότερος πρωθυπουργός της χώρας, ο άνθρωπος που γκρέμισε και τερμάτισε τον Καραμανλίσμο (τη «Αυριανή» και λαμακίες τώρα...). Την ίδια μέρα του 2000, μέρα κατά την οποία το χριστεπώνυμο ποίμνιο γιορτάζει την ύψωση του σταυρού, ο Γιώργος Καρατζαφέρης σήκων τον κελτο-ναζιστικό σταυρό-σύμβολο του ΛαΟΣ και ίδρυε το νέο κόμμα.

Αφού –κατά την προσφίλη συνήθεια ή ελάπτωμά μας– πιαστήκαμε με τα μικρά και μεγάλα ιστορικά συμβάντα, ας σημειώσουμε ότι στις 13 Σεπτεμβρίου 1975 (στα δωδέκατα γενέθλια του Ρουσόπουλου δηλαδή), έβγαινε η απόφαση της δίκης των βασανιστών της ΕΣΑ. Βάσει αυτής επιβλήθηκαν εικοσιεννιά χρόνια φυλάκισης στον Χατζήση, είκοσι χρόνια στους Θεοφιλογιανάκο και Σπανό, δεκαπέντε χρόνια στον Τσάλλα, επάντια χρόνια στον Κόφα, έξι χρόνια στους Αντώνοπουλο και Πέτρου, πέντε χρόνια στον Αγγελή, τέσσερα χρόνια στους Πεταλά και Δεμερζήδη, τρία χρόνια στον Κένιχ, δύο χρόνια στους Διαμαντόπουλο και Παπαχαραλάμπους, ένας χρόνος με αναστολή στον Οικονόμου, έξι μήνες στο Γόρο και πέντε χρόνια με αναστολή στο Γκουντέβα.

Με αφορμή μια «μάχη» που μάινεται στον χώρο του tnsx του Στέλιου Κούλογλου, διαβάζουμε μια ανάρτηση του Γ. Πήπτα την οποία αφήνουμε να σχολίασε ο καδένας κατά μόνας: «Μία μικρή και σφρικτή ομάδα δημοσιογράφων-ερευνητών που δουλεύουν νύχτα μέρα με πάδος και κούρσαση και προσφέρουν το ίσως πιο πλήρες και πλουραλιστικό portal του ελληνικού διαδικτύου. Κατά... "σύμπτωση" μέσα σε αυτήν την ομάδα και ο Στέλιος Κούλογλου που εξ' όσων γνωρίζω μόνο το αφεντικό δεν παριστάνει. Ούτε καν τον πολύπειρο και έγκυρο δεν "παίζει" γιατί όταν είσαι ούτε παριστάνεις, ούτε παίζει...»

Για να δούμε πώς θήγκε η... επίκαιρη έκφραση «πλήρωσε τα μαλλιά της κεφαλής του». Γράφει ο ιστορικός Χριστόφορος Αγγελος: «Οι επιβληθέντες φόροι ήσαν αναριθμητοί, αλλά και άνισοι. Εκτός της δεκάτης, του εγγείου και της διακατοχής των ιδιοκτησιών, εκάστη οικογένεια κατέβαλε χωριστά φόρον καπνού [εστίας], δασμόν γάμου, δούλου και δούλης, καταλυμάτων, επαρχιακών εξόδων, καφτανίων, καρφοπετάλλων και άλλων εκτάκτων. Ενώ δε ούτω βαρείς καδ' εαυτούς ήσαν οι επιβληθέντες φόροι, έτι βαρύτερους και αφόρητους καδίστα ο τρόπος της εισπράξεως και η δυναστεία των αποστελλομένων προς τούτο υπαλλήλων ή εκμισθωτών. Φόρος ωσαύτως επίθετο επί των ραγιάδων εκείνων οίτινες έτρεφον μακράν κόμην». Από αυτό το τελευταίο έμεινε παροιμιώδης η φράση...

Με κακοήδεις φήμες ξεκινήσαμε τη σήλη σήμερα, με τέτοιες δια την τελειώσουμε: είναι δυνατόν κάποιοι να διαδίδουν ξεδιάντροπα ότι φέτος τα βιβλία στα σχολεία δια τα διανείμει ο άγιος Βασίλης την πρωτοχρονία; Ποια είναι η τοποθέτηση (ρυτ στα αγγλικά) της Αννας; Τι λένε τα άλλα κορίτσια της παιδιάς;

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Γιατίς απολύσεις στις εκδοτικές επιχειρήσεις του Περισσού

Ολες οι απολύσεις έχουν το ίδιο χρώμα: μαύρο

Ακρως αποκαλυπτικό το μακροσκελέστατο δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη» (6.9.11) για τις απολύσεις από τις εκδοτικές επιχειρήσεις του Περισσού, υπό τον εύγλωττο τίτλο «Δίνουν λαβές για κατασκοφάντηση του 902 και του ΚΚΕ». Πριν δούμε αναλυτικά το περιεχόμενό του, ένα εισαγωγικό σχόλιο.

Απολύσεις από τις επιχειρήσεις του Περισσού, ίδιαίτερα την Τυποεκδοτική, γίνονται συνεχώς εδώ και καιρό. Ο «Ριζοσπάστης» πρότε δεν έχει μιλήσει γι' αυτές. Εχει φιλοξενήσει μόνο δυο-τρία σχόλια, συνήθως για να απαντήσει, χωρίς να δίνει ιδιαίτερη έκταση, σε καταγγελίες που δημοσιεύτηκαν. Κάποια φορά αναγκάστηκε κάτι να τεί και η Παπαρήγα στη Βουλή. Είναι η πρώτη φορά που δίνεται τόσο μεγάλη έκταση και τούτο επειδή αυτή τη φορά υπήρχε κατηγορία στην Κάπη της ΜΜΕ, που δέχεται από τη στην οποίας οι καταπατικές δυσκολίες (...) Ξέρουν επίσης οι συγκεκριμένοι, πολύ καλά, ότι αν μια φορά η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει τα αστικά ΜΜΕ, που έχουν κάνει πλήθος απολύσεων και μειώσεις μισθών, τον "902" τον έχει χτυπήσει πολλαπλάσια. Και για όλ' αυτά ήταν ενήμεροι, όπως και για το γεγονός ότι είναι προς το γενικό συμφέρον των εργαζόμενων αυτός ο σταθμός να μπορεί να λειτουργεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.

Εκαναν απολύσεις, λένε, επειδή δεν έβγαιναν, και οι εργαζόμενοι οι γνώριζαν ότι ο σταθμός δεν έβγαινε. Το ίδιο ακριβώς, όμως, επικαλούνται και τα «καθαρόσαμα» αστικά ΜΜΕ. Οτι απολύουν, επειδή δεν βγαίνουν. Οσο για το επιχείρημα περί μη καπιταλιστικής

επιχειρησης, που δεν είναι ατομική ιδιοκτησία κάποιου καπιταλιστή, το ίδιο μπορούσε να ισχυριστεί η εργοδοσία του ραδιοσταθμού της Εκκλησίας, για παράδειγμα, ένος Δήμου.

Το πιο αποκαλυπτικό, όμως, είναι αυτό που γράφουν αμέσως παρακάτω: «Οσο μπορούσε ο σταθμός να λειτουργεί πριν την οικονομική κρίση οι ίδιοι δουλεύουν στο σταθμό χωρίς κανένα πρόβλημα παρά τις όποιες οικονομικές δυσκολίες (...) Ξέρουν επίσης οι συγκεκριμένοι, πολύ καλά, ότι αν μια φορά η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει τα αστικά ΜΜΕ, που έχουν κάνει πλήθος απολύσεων και μειώσεις μισθών, τον "902" τον έχει χτυπήσει πολλαπλάσια. Και για όλ' αυτά ήταν ενήμεροι, όπως και για το γεγονός ότι είναι προς το γενικό συμφέρον των εργαζόμενων αυτός ο σταθμός να μπορεί να λειτουργεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες».

Εκαναν απολύσεις, λένε, επειδή δεν έβγαιναν, και οι εργαζόμενοι οι γνώριζαν ότι ο σταθμός δεν έβγαινε. Το ίδιο ακριβώς, όμως, επικαλούνται και τα «καθαρόσαμα» αστικά ΜΜΕ. Οτι απολύουν, επειδή δεν βγαίνουν. Οσο για το επιχείρημα περί μη καπιταλιστικής

χείρημα ότι πρέπει ο σταθμός τους να συνεχίσει να λειτουργεί, επειδή αυτό «είναι προς το γενικό συμφέρον των εργαζόμενων», είναι σαν να λένε στους απολυμένους εργαζόμενους να πεινάσουν χάριν του γενικού συμφέροντος της εργατικής τάξης! Το λένε και παρακάτω, αναφερόμενοι σε συζήτηση που είχαν με το σωματαίο των τεχνικών ΕΤΙΑ. Τους εξήγησαν, λένε, τους λόγους συρρίκνωσης του σταθμού και ότι «οι ίδιοι ως εργαζόμενοι αν δε συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα αλλογής συσχετισμών σε βάρος της αστικής πολιτικής και των κομμάτων της, η κρίση θα ωθεί τους εργαζόμενους σε ακόμη χειρότερη κατάσταση! Αφού οι εργαζόμενοι δεν ψηφίζουν Περισσό στις εκλογές, τότε τα θέλουν και τα παθαίνουν. Ο Περισσός θα κάνει απολύσεις από τις επιχειρήσεις του και δεν θα φταίει ο ίδιος ως εργοδότης, αλλά οι εργαζόμενοι που δεν φρόντισαν με την ψήφο τους ν' αλλάξουν τους πολιτικούς συσχετισμούς!»

Εδώ έχουμε τον ορισμό του

Αδιάκοπη η τοκογλυφία

Με 4,80% δανείστηκε το ελληνικό δημόσιο, αντλώντας 1,3 δισ. ευρώ, στη δημοπρασία εντόκων γραμματίων εξάμηνης διάρκειας, την περασμένη Τρίτη. Στην προηγούμενη δημοπρασία, τον Αύγουστο, το δημόσιο είχε δανειστεί 812,5 εκατ. ευρώ με επιτόκιο 4,85%. Ο Βενιζέλος, πτωνήρος όντας, δεν ακολούθει την τακτική του προκατόχου του βγάζοντας πανηγυρικές ανακοινώσεις κάθε φορά που τα επιτόκια μειώνονται έστω και ελάχιστα. Ξέρει πολύ καλά ότι την επόμενη φορά, αν παρεμβλεθεί μια αναταραχή στις διεθνείς χρηματογορές, τα επιτόκια μπορεί να αυξηθούν. Οπως επίσης ξέρει καλά, ότι επιτόκιο 4,80% για εξάμηνηα έντοκα γραμμάτια, με απολύτα εγγυημένη απόδοση, είναι ένα επιτόκιο κάτι παραπάνω από τοκογλυφικό (γ' αυτό και οι προσφορές που κάνουν οι τραπεζίτες στο –κατά τα άλλα– χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος είναι υπερτριπλάσιες του ζητούμενου προς δανεισμό ποσού). Το αφήνει, λοιπόν, να περνάει στο ντουύκου.

Με το βραχυχρόνιο δανεισμό, που έχει επιβληθεί από την τρόικα με το Μνημόνιο, η κυβέρνηση δίνει ανάσα ζωής στις ντόπιες τράπεζες, οι οποίες αγοράζουν το μεγαλύτερο όγκο εντόκων γραμματίων (περίπου το 70%, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό μοιράζονται ξένες τράπεζες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα). Παίρνουμε, έτσι, μια πολύ καλή «γεύση» του... πατριωτισμού των ελλήνων τραπεζίτων που «γδύνουν» το δημόσιο, την ίδια στιγμή που εξασφαλίζουν τη ρευστότητά τους με εγγυήσεις που τους χορηγεί το ελληνικό κράτος.

Κι η ακρίβεια καλά κρατεί

Θυμόσαστε τη φιλολογία περί «εσωτερικής υποτιμησης» ή «αποπληθωρισμού», την εποχή που ετοιμαζόταν η προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης και το Μνημόνιο; Εγραφαν τότε τα διάφορα παπαγάλικα, «εκλαϊκέυοντας» τις θεωρίες διάφορων «ειδικών», ότι «εσωτερική υποτιμηση σημαίνει πτώση των μισθών και πτώση των τιμών, λόγω μείωσης της ζήτησης». Εμείς απαντούσαμε τότε, ότι αυτό αποκλείεται να συμβεί, διότι οι τιμές καθορίζονται μονοπωλιακά, και πως εκείνο που θα υπάρξει είναι το φαινόμενο που οι αιστοί οικονομολόγοι αποκαλούν «στασιμοπληθωρισμό». Δηλαδή, μείωση του ΑΕΠ και ταυτόχρονα υψηλές τιμές.

Ενάμιση χρόνο μετά τη λήψη του πρώτου πακέτου αντιλαϊκών μέτρων κι ενώ τα πακέτα διαδέχονται το ένα το άλλο, η μεν ζήτηση έχει καταβαραθρωθεί (το δείχνει καθαρά και ο Δείκτης Ογκου Λιανικών Πωλήσεων (βλέπε στη διπλανή στήλη), το ΑΕΠ

πέφτει με πιο γρήγορο ρυθμό (το 2011 η πτώση θα είναι μεγαλύτερη απ' αυτή του 2010), όμως οι τιμές δεν αποκλιμακώνονται. Απλώς, έχει αρχίσει να συγκρατιέται ο ρυθμός αύξησής τους.

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ελστατ, που αφορούν τον Αύγουστο του 2011, ο Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή σημείωσε αύξηση κατά 1,7%, έναντι αύξησης 5,5% που είχε σημειώσει τον αντίστοιχο περιονό μήνα. Ο μέσος δείκτης, όμως, του δωδεκάμηνου Σεπτέμβρη 2010 - Αυγούστου 2011 σημείωσε αύξηση 4,1%, συγκρινόμενος με το προηγούμενο δωδεκάμηνο, ενώ ένα χρόνο πριν ο μέσος δείκτης σε δωδεκάμηνη βάση σημείωνε αύξηση 3,5%. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι κατά την περίοδο της βαθιάς κρίσης και της τεράστιας πτώσης της ζήτησης οι τιμές κινήθηκαν περισσότερο ανοδικά σε σχέση με την περίοδο έναρξης της κρίσης.

Θυμηθήκαμε άλλο σκάνδαλο

Με τις γνωστές παράτες που συνήθιζε και ως νομάρχης Πειραιά ο Γ. Μίχας μοίρασε συγχαρητήρια στις υπηρεσίες του ΕΦΕΤ, «γιατί αν και είχαν λιγοστά στοιχεία στη διάθεσή τους με συστηματική και επίμονη δουλειά κατάφεραν να φτάσουν στην άκρη του νήματος και να φέρουν στο φως τις παρανομες διακινήσεις βιοκαυσίμων». Τι συνέβη; Ο ΕΦΕΤ έπιασε φορτηγά που ήταν πιστοποιημένα να μεταφέρουν υγρά τρόφιμα, αλλά μετέφεραν και βιοκαύσιμα, πρόγραμμα που απαγορεύεται.

Με την ευκαιρία, εμείς θυμηθήκαμε μια άλλη, πολύ πονεμένη ιστορία, από την οποία υπέφερε ολόκληρη η Ευρώπη (και η Ελλάδα): το σκάνδαλο του ηλιελαιού, για το οποίο δεν έχει καμιά εξήγηση από τα αρμόδια όργανα της ΕΕ και έτσι η μόλυνση του με ορυκτέλαια παραμένει ακόμη στη σφαίρα του μεταφραστικού.

Οπως είχαμε αποκαλύψει τότε, ο λόγος της μόλυνσης του ηλιελαιού με ορυκτέλαια παραμένει ακόμη στη σφαίρα του μεταφραστικού.

μπορούσαν να μεταφέρουν όχι μόνο υγρά τρόφιμα, αλλά και διάφορα άλλα τοξικά χημικά υλικά. Αρχικά αυτό απαγορευόταν, όμως, στη συνέχεια, για οικονομικούς λόγους, όπως ξεδιάντροπα δηλωσαν τα κοινοτικά όργανα, άρχισαν οι εξαιρέσεις. Δημιουργήθηκε έτσι ένας κατάλογος μη τροφίμων, τοξικών κατά τεκμήριο, ο οποίος συνέχως διευρυνόταν.

Ετοιμάζουμε το εξής παράδοξο. Τα στεριανά μέσα μεταφοράς (τα βυθιοφόρα, δηλαδή) πρέπει να είναι αποκλειστικά για μεταφορά τροφίμων. Απαγορεύεται να μεταφέρουν οπιδήποτε άλλο. Τα θαλάσσια μέσα, όμως, επιτρέπεται να μεταφέρουν χημικές ουσίες, ακόμη και τοξικές όπως το ορυκτέλαιο. Η πλάκα είναι πως ένα βυτίο έχεις μια ελπίδα να το καθαρίσεις καλά, ενώ ένα τάνκερ αποκλείεται να το καθαρίσεις, ακόμα κι αν διαθέσεις χρόνο και χρήμα (που οι εφοπλιστές δεν διαθέτουν).

Μήπως έχει κανένα σχόλιο επ' αυτών ο λαλίστατος νέος πρόεδρος του ΕΦΕΤ;

Στρατηγός της συμφοράς

απασχολεί.

Η ελληνική κυβέρνηση, όμως, είναι κότα και όχι αετός όπως ο Αλέξης. «Τι έχει κάνει η ελληνική κυβέρνηση δύο χρόνια τώρα; Πού πήγε να θέσει τα ισχυρά διαπραγματευτικά χαρτιά της; Οδηγούμαστε στην καταστροφή διαρκώς, από ήττα σε ήττα. Στην αρχή η κυβέρνηση πήγαινε στις συνόδους κορυφής με τα χέρια ψηφλά, τώρα πηγαίνει και με τα χέρια δεμένα πισθάγκωνα, γιατί έχει πάρει όλα τα μέτρα που της έχουν ζητηθεί και δεν έχει δει άσπρη μέρα». Τι πρέπει να γίνει; Σ' αυτό ο στρατηγός δίνει ρέστα:

«Συνεπώς στο κρίσιμο ερώτημά σας, τι θα έκανε ένας νέος συνασπισμός εξουσίας. Οχι, δεν θα έλεγε αύριο το πρώτο βγαίνουμε από το ευρώ. Ιστόσα το αντίθετο θα έκανε. Θα ελεγε στις επειδή ακριβώς είμα-

στε μέσα στο ευρώ και επειδή η δική μας κατάρρευση μπορεί να οδηγήσει το ευρώ σε διάλυση και την ευρωπαϊκή σε διάλυση, κάτι το οποίο η Γερμανία και η κα Μέρκελ προφονάς και θα το απεύχεται γιατί θα πρέπει να πληρώσει μετά την κατάρρευση των οικονομιών, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας, θα λέγαμε, δώστε λύση στην ευρωπαϊκή μεταπολεμό, με διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους και ευρωπαϊκό μέρος, γιατί αλλώς εμείς από μόνο μας σας απειλούμε, αυτό που μας απειλείτε εσείς, αντιστρέφουμε την απειλή και σας λέμε ότι θα οδηγήσουμε στον πάτο την ίδια την ευρωπαϊκή χρειάζεται όμως μια κυβέρνηση με θέντος την ευρωπαϊκή εντολή να το κάνει αυτό».

Τελικά είναι τόσο απλό, ρε

γιαφώτη μου. Πας σε μια σύνοδο κορυφής, σηκώνεσαι, τους ρίχνεις μερικά μπινελίκια. Μέρκελ, Σαρκοζί και σία χέζονται από το φόβο τους και σώζουν τον ελληνικό καπιταλισμό, δίνοντας τη δυνατότητα στο νέο συνασπισμό εξουσίας να ανακουφίσει τον ελληνικό λοιδ με μια γενναία αναδιανομή εισοδήματος.

ΥΓ1: Πριν κοπάσει ο απόγονος των δηλώσεων του στρατηγού Αλέξη, η Standard & Poor's τον έκανε πάλι ρόμπα, με μια διορθωτική δηλωση σε σχέση με τις δηλώσεις του υπεύθυνου για τις αξιολογήσεις ευρωπαϊκών κρατών. Στη διορθωτική ανακοίνωση αναφέρεται: «Η S&P θα ήθελε να διευκρινίσει το σχόλιό της σχετικά με τα από κοινού εγγυημένα κρατικά ευρωπαϊκά εγγυημένα πολλαπλώς (όπου ο κάθε εκδότης εγγυάται το τρήμα του χρέους που του αναλογεί) γεννικώς αξιολογούνται, εξαιρουμένων άλλων παραμέτρων, στο επίπεδο του πλέον αδύνατου συμμετέχοντος εκδότου. Ομόλογα που είναι εγγυημένα υψηλότερα». Αχ Αλέξη, πάλι βιάστηκε. Ο, τι και να κάνεις, κανέναν δεν θα πείσεις ότι το ευρωπαϊκό λοιδό με την εγγυημένη πρόσταση. Λίγο να «ξερες από οικονομικά, δεν θα βιαζόσουν να πιαστείς από μια δηλωση και να πεις «να, οι αγρέρες δεν θέλουν το ευρωπαϊκό λοιδό».

ΥΓ2: Καλά, έλεγε κι ο Κύρκος παπαριές, αλλά τέτοιες χοντρομαλακίες όχι. Στα νιάτα του είχε αποκτήσει μια μαρξιστική κουλτούρα και κατείχε το μέτρο της μαλακίας.

■ Φτώχεια και υποκατανάλωση

Περίπου 10% έπεισε η κατανάλωση στο λιανικό εμπόριο τον Ιούνη, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ελστατ. Συγκεκριμένα, ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών στο Λιανικό Εμπόριο, χωρίς τα καύσιμα έπεισε κατά 8,2%, σε σύγκριση με τον Ιούνη του 2010, ενώ ο Δείκτης Ογκου στο Λιανικό Εμπόριο (που αποτυπώνει με ακρίβεια την κατάσταση, γιατί δεν περιλαμβάνει τον πληθωρισμό, που αυξάνε

ΚΟΝΤΡΑ

Ο αγώνας τώρα δικαιώνεται;

✓ Την περασμένη βδομάδα αιτιολογήσαμε την ανάγκη ενασχόλησή μας με το «βόθρο» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, ως συνέπεια των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων που συνδέονται με τα ποδοσφαιρικά δρώμενα και της στελέχωσης των ιδιωτικών στρατών των καπιταλιστών που λυμαίνονται το χώρο από δεκάδες χιλιάδες νεολαίσους της εργατικής τάξης. Οι εξελίξεις μας επιβεβαίωσαν. Στο οικονομικό μέρος η οικογένεια Βαρδινογιάννη ανακοίνωσε την αποχώρησή της από τον Παναθηναϊκό.

Στο οπαδικό κομμάτι τα πράγματα είναι χειρότερα, αφού υπάρχει ακόμη ένας νεκρός και πέντε σοβαρά τραυματισμένοι οπαδοί, από τα ραντεβού θανάτου στο Ηράκλειο Κρήτης και στα Πετράλωνα.

Η αποχώρηση της οικογένειας Βαρδινογιάννη από την ΠΑΕ Παναθηναϊκός είναι ένα γεγονός που θα έπρεπε ν' αναλυθεί από τις οικονομικές στήλες. Εχουμε γράψει αρκετές φορές, ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο ασχολούνται οι καπιταλιστές με τον επαγγελματικό αθλητισμό είναι ότι τους εξασφαλίζει άμεσα κέρδη ή βοηθάει με έμμεσο τρόπο την προώθηση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων σε άλλες δραστηριότητες. Αν δούμε την κατάσταση με καθαρά τεχνοκρατικό τρόπο και λαμβάνοντας υπόψη τα οικονομικά δεδομένα της εποχής, είναι ξεκάθαρο ότι το ελληνικό επαγγελματικό ποδοσφαιρο, το οποίο ήταν από καταβολής του κρατικού, δεν μπορεί να συντηρήσει ανταγωνιστικές ομάδες. Ο κύκλος των εργασιών του, όπως θα έλεγαν οι οικονομολόγοι, είναι πολύ μικρός και τα έσοδα προέρχονται σε ποσοστό 70%-75% από κρατικές επιχορηγήσεις και τηλεοπτικά δικαιώματα. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι εκτός από τον Ολυμπιακό που είχε την τύχη να βρεθεί ο Μαρινάκης και να ρίξει κάποια φράγκα στην αγορά, στις υπόλοιπες ομάδες δεν έχουν μαντήλι να κλάψουν.

Την ίδια στιγμή, οι πελάτες-οπαδοί απαιτούν από τους προέδρους να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να δημιουργήσουν ανταγωνιστικές ομάδες που να διεκδικούν τίτλους. Ομως, αυτές οι ομάδες είναι «ακριβές» και ασύμφορες οικονομικά, αφού πλέον μόνο ο πρωταθλητής που έχει σήγουρη τη συμμετοχή του στους ομίλους του Champions League, έχει και εξασφαλισμένα φράγκα. Με δεδομένο ότι ο Ολυμπιακός έχει «καπαρώσει», με βάση την αγωνιστική του κατάσταση και το έμψυχο υλι-

κό που διαθέτει, τον τίτλο, όλοι οι υπόλοιποι πρό-

δροι καλούνται να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να συντηρούν ομάδες που δεν μπορούν να τους κάνουν έστω και μια σχετική απόσβεση του κεφαλαίου που απαιτείται για τη συντήρησή τους.

Ας θυμηθούμε τα δεδομένα πριν μερικά χρόνια, την εποχή της παντοδυναμίας του Κόκκαλη. Και τότε ο Ολυμπιακός ήταν το αδιαμφισβήτητο φαρόρι για τον τίτλο, αφού είχε καλύτερο έμψυχο δυναμικό και καλύτερες διασυνδέσεις στο παρασκήνιο. Το γεγονός ότι οι Βαρδινογιάννηδες έφυγαν εν μια υνκτή, χαρίζοντας τις μετοχές μιας επιχείρησής τους, δείχνει με τον πιο ξεκάθαρο

δας. Μετά από 32 χρόνια, οι Βαρδινογιάννηδες αποφάσισαν να «τελείωσουν» με τις μπιζίνες στο ελληνικό ποδοσφαιρο και μάλιστα με ένα πρωτόγνωρο τρόπο. Κατέθεσαν το 55%

των μετοχών της ΠΑΕ σε δικηγορικό γραφείο και αυτές είναι στη διάθεση οποιουδήποτε θελήσει να ασχοληθεί με την ομάδα, εντελώς δωρεάν. Με απλά λόγια, έκαναν πράξη το εμπορικό σόλγκον: «δεν πουλάμε, χαρίζουμε». Το γεγονός ότι οι Βαρδινογιάννηδες έφυγαν εν μια υνκτή, χαρίζοντας τις μετοχές μιας επιχείρησής τους, δείχνει με τον πιο ξεκάθαρο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ράγκας, αλλά γιατί η οικονομική βάση πάνω στην οποία είχε οικοδομηθεί βρίσκεται σε κατάσταση διάλυσης και απειλεί να συμπαρασύρει τα πάντα.

✓ Δύο σοβαρά περιστατικά, ανάμεσα σε οπαδούς του Παναθηναϊκού και οπαδούς του ΟΦΗ στο Ηράκλειο, που είχε ως αποτέλεσμα ένα νεκρό οπαδό και δύο σοβαρά τραυματισμένους, και σε οπαδούς του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού στα Πετράλωνα, με τρεις σοβαρά τραυματίες, είναι τα νέα επεισόδια στο γαϊτανάκι της οπαδικής βίας. Το φαινόμενο είναι βαθιά κοινωνικό και τηρουμένων των αναλογιών θα μπορούσαμε να πιούμε ότι είναι η άλλη όψη του νομίσματος της απόφασης των Βαρδινογιάννηδων να αποχωρήσουν από τον Παναθηναϊκό.

Η οικονομική κρίση έχει δημιουργήσει ασφυκτικές πιέσεις στους νεολαίσους από τα φτωχά εργατικά στρώματα, που αποτελούν δυστυχώς την πλειοψηφία των μελών των οπαδικών συμμοριών και έχει αναγάγει το γήπεδο και το σύνδεσμο στη μοναδική διέξοδο της όποιας συντροφικότητας και συλλογικότητας και τον αντίταπο οπαδό σε στόχο για να «ξεθυμάνει» και να βγάλει την οργή που συσσωρεύει η καθημερινότητα. Η γενικότερη απαξίωση του ποδοσφαίρου, με τα σκάνδαλα και το κουκούλωμα της υπόθεσης των στημένων αγώνων λειτουργεί σαν «λάδι στη φωτιά» και είναι μαθηματικά βέβαιο ότι πολύ σύντομα θα έχουμε και άλλα παρόμοια περιστατικά. Δυστυχώς, σήμερα η εργατική τάξη δεν έχει καταφέρει να δημιουργήσει συλλογικότητες που να μπορούν να εμπνέουν τη νέα εργατική βάρδια και να την πεθίουν να διοχετεύει την ενεργητικότητά της σε δράση ενάντια στο νεολαίο που υποστηρίζει άλλη ομάδα, ενώ η μοναδική λύση που προβάλλεται από την αιστική τάξη και την κυβέρνηση είναι η καταστολή και το κλείσιμο των συνδέσμων των οργανωμένων οπαδών.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΛΑΡΣ ΦΟΝ ΤΡΙΕΡ Melancholia

Η ταινία της εβδομάδας, του μήνα και ενδεχομένως της χρονιάς. Δεν την είδαμε, λόγω ασθένειας, όμως είναι η τελευταία δημιουργία του μεγαλύτερου σύγχρονου σκηνοθέτη και ο Τρίερ μέχρι τώρα δεν έχει διαφέύσει τις προσδοκίες μας.

Το Ζήτημα δεν είναι το θέμα της ταινίας, που αφορά το τέλος του κόσμου από τη σύγκρουση της γης με τον πλανήτη «Μελαγχολία», αλλά η ικανότητα του Τρίερ με πολυεπίπεδη και διεισδυτική ανάλυση να κεντρίζει τη σκέψη του θεατή. Το

Ζήτημα, επίσης, δεν είναι ο θόρυβος που δημιουργήθηκε στις Κάνες από τις «αφιλεγόμενες» δηλώσεις του περί Χίτλερ, που υπήρξαν αφορμή να σχολιαστεί κατά κόρον ο ίδιος και όχι η ταινία του. Εχουμε ξαναπεί, ότι το κόμπλεξ και η ανικανότητα των διάφορων κριτικών να κατανοήσουν το μέγεθος του καλλιτέχνη δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο –και ιδίως μακροπρόθεσμα– στην αποτίμηση του έργου του. Γ' αυτό δείτε αυτή την ταινία. Οπως και να 'χει, δύσκολο να βγείτε χαμένοι...

■ ΜΠΟΓΚΤΑΝ ΤΖΟΡΤΖΑΠΕΤΡΙ Στις παρυφές

Ενα ακόμα δεήγμα του σύγχρονου ρουμανικού νεορεαλισμού. Εξειδικευμένη προσπάθεια του Απέτρι περιγράφει την προσπάθεια μιας νεαρής γυναίκας που, παίρνοντας άδεια από τη φυλακή, έχει μόλις 24 ώρες να τακτοποιήσει τις εκκρεμότητες της ζωής της και να δραπετεύει προ την ελευθερία.

Η ενδιαφέρουσα και γειωμένη κινηματογράφηση του Απέτρι σκοντάφτει μόνο στα στενά όρια της ιστορίας του που, αν και ρεαλιστική, δεν συμπλέκεται και δεν τροφοδοτείται από

την ευρύτερη ρουμανική πραγματικότητα. Εστω κι έτσι, ο Απέτρι έχει την οιδύνοια να μην ευδώσει τα όνειρα της ηρωίδας του. Σ' έναν κόσμο που είναι βουτηγμένος στα σκατά, στον κυνισμό, το ψέμα και τη βαρβαρότητα, πόσες πιθανότητες έχει κάποιος, που όλα τα παραπάνω έχουν γίνει γ' αυτόν όρος επιβίωσης, να ξεφύγει; Μάλλον καμιά!

Ελένη Σταματίου

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Basar al Asad Syria(l) killer

Berlusconi pezzo di merda (με αγάπη από τους οπαδούς της Λιβύη)

Στο δρόμο, να καταργήσουμε το νόμο, να σπάσουμε τον τρόμο

Bas(t)ar(d) al Asad

Μαθαίνετε κινέζικα (αλλιώς βγείτε στο δρόμο)

◆ «Η Κύπρος ευχαριστεί το Ισραήλ για την παροχή βοήθειας στον πολυτραυματία της έκρηξης και στην παραγωγή ηλεκτρισμού». Χαραγή, 2-9-11. Τι χρείαν έχομεν άλλων μαρτύρων διά τους αχρείους συντρόφους του Περισσού;

◆ «Ξέρουν... ότι είναι προς το γενικό συμφέρον των εργαζομένων αυτός ο σταθμός να μπορεί να λειτουργεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες». Ριζοσπάστης, 6-9-11. Απολύοντας εργαζομένους του... Οποιά γελοιότης...

◆ «Η συγκέντρωση με ομιλητή τον Μίκη Θεοδωράκη στα Προπύλαια ήταν γεγονός ιδιαίτερης πολιτικής σημασίας, τόσο για τις γενικές εξελίξεις, όσο και για το κίνημα. Βεβαίως και για τις προσπτικές της Σπίθας. Σε οργανική, αυτονόητη σχέση με το κίνημα της πλαισίου ο Μίκης, το συνέδραμε πολύπλευρα. Ενίσχυσε την κρίσιμη ανάγκη για συνέχεια, μαζικοποίηση, προσανατολισμό, τόνωση της αυτόνομης διάστασης-προοπτικής των κινητοποιήσεων. Όσοι στην πρώτη φά-

ση ανησυχούσαν ή ακόμα χειρότερα αρνιόντουσαν να δουν την ιδεολογική, αξιακή αλλά και πολιτική στρατηγική συνεισφορά του Μίκη, είναι υποχρεωμένοι σήμερα να τη συναντήσουν μέσα από τη μαζική επικύρωσή της. Η πρωτοβουλία Θεοδωράκη, με την ίδρυση της Σπίθας, θα αποτελέσει ορόσημο για τις εξελίξεις. Η κοινωνική ανταπόκριση, εκτενής καθ' όλη αυτήν την περίοδο, συσκοτίστηκε από τα όρια και την διελκυστίνδα που θα προκύψει στο εσωτερικό-οργανωτικό μέρος της προσπάθειας. Απελευθερωμένη πλέον μέσα από την επιπυχημένη συγκέντρωση των Προπύλαιων, μπήκε σε νέα βάση. Η Σπίθα πέρα από την ειδική μορφή της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, επιβεβαίωσε τη δυνατότητα να διαμορφωθεί αυτόνομο κίνημα που να έρχεται σε ρήξη με το πολιτικό κίνημα της χώρας...». Η ξεφτιλιά αυτή είναι μέρος μεγαλύτερου.... πονήματος (ωχ, τα νεφρά μου) δημοσιευμένου στον «Δρόμο της Αριστεράς», 4-6-11. Επωμίστηκε

την ξεφτιλα o κ. Ανδριανόπουλος.

◆ Παγιδά για τον Ριζοσπάστη τα δημοψηφίσματα «που στήνουν» (4-9-11). Ενώ όταν στήνονται κάλπες για εκλογές, ο λαός «μιλάει», όπως προ καιρού «προκάλεσε» τον Παπανδρέα η Αλέκα...

◆ «Καλπάζουν οι εξαγωγές της Κίνας». Καθημερινή, 4-9-11. Ο... σοσιαλισμός, για κάποιους, εξαπλώνεται...

◆ Μπαλόνια μας τα κάνανε με τους «πλούσιους που θέλουν να φορολογηθούν» και καλά (μεταξύ των οποίων και ο Γουάρεν Μπάφος, λάθος Μπάφετ...).

◆ Πάσχος Μανδραβέλης πάσχων (για τους πλησίον φυσικά) σε ένα σωρό αμειβόμενες θέσεις...

◆ Βέβαια είναι αφέλεια και κωμικό να μιλάμε για «αγάπη»

στην αστική κοινωνία, όπου μια από τι ηθικές αρχές της διαικηρύσσει «αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν», εγκρίνει δηλαδή την αγάπη του ανθρώπου στον ίδιο του τον εαυτό σαν θεμελιώδες πρότυπο αγάπης. Είναι πασίγνωστο πως η ταξική κοινω-

νία δεν θα μπορούσε να διαμορφωθεί και να υπάρχει αν υποτασσόταν στις αρχές ου

κλέψεις και ου φονεύσεις τον πλησίον σου. Στην ένωση των σοσιαλιστικών σοβιέτ οι μικροί κιόλας πιονιέροι μαθαίνουν να καταλαβαίνουν και καταλαβαίνουν την αποκρουστικά ολοφάνερη αλήθεια. Ο αστικός πολιτισμός βασίζεται πάνω στην ασταμάτητα άγρια πάλη της μειοψηφίας των χορτάτων «πλησίου» εναντίον της τεράστιας πλειοψηφίας των πεινασμένων «πλησίου». Είναι τελείως αδύνατο «ν' αγαπάει κανείς τον πλησίον του» όταν αναγκάζεται να τον κλέψει, κι όταν αντιστέκεται στην κλεψιά του, να τον σκοτώνει. (Σοσιαλιστικός Ρεαλισμός, Γκόργκι, εκδ. Μόρφωση 1957).

◆ Μνηστήρες της υπεραξίας μου/ θερίζω εκατό/ μες το λεπτό/. Λερναία Υδρα/ ξαναγεννιώνται/ απείρως μακαριότεροι/

◆ Εκτελούνται/ εργασίες/ κατεδάφισης μόνο/. Μην εγγίζενται τους κατεδαφίζοντες.

Βασίλης

Μπαχρέιν: Απεργία πείνας 100 κρατουμένων

Μια ομάδα 14 κρατούμενων γιατρών στο Μπαχρέιν ζεκίνησε απεργία πείνας στις 30 Αυγούστου, μετά την απόρριψη από στρατιωτικό δικαστήριο του αιτημού τους για αποφυλάκιση με εγγυήσεις, διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες κράτησης. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι κρατούμενοι διάκαντονται από στρατιωτικό δικαστήριο χωρίς την παρουσία τους, με την κατηγορία ότι είχαν μετατρέψει το νοσοκομείο Σαλμανίγια στην πρωτεύουσα Μανάμα σε βάση τρομοκρατών,

από όπου με αισθενοφόρα εφοδίαζαν τους διαδηλωτές με όπλα. Τοι μοναδικά τεκμήρια ενοχής τους είναι οι καταθέσεις που οι ίδιοι υπέγραψαν κατόπιν βασανιστήριων. Μέχρι τώρα ο αριθμός των απεργών έχει ανέβει στους 101 από τους οποίους 17 έχουν ήδη μεταφερθεί σε νοσοκομεία για να υποβληθούν σε υποχρεωτική σύποιη, κατί το οποίο χαρακτηρίζεται ως βασανιστήριο σύμφωνα με την διεθνή νομοθεσία.

Παρά το όριο της κρατικής καταστολής, με θανατικές πτονές, φυλακίσεις και χι-

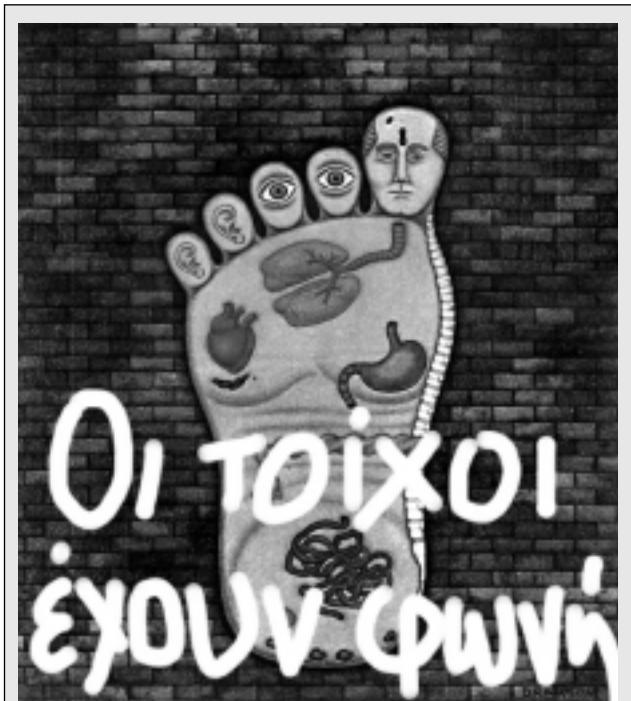
λιάδες απολύσεις ανθρώπων που συμμετέχουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην εξέγερση του περασμένου Φλεβάρη, σχεδόν καθημερινά γίνονται κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας ενάντια στην Δυναστεία Αλ-Καλίφα που κυβερνάει τη χώρα, οι οποίες πολλές φορές παίρνουν βίαιο χαρακτήρα. Οπως οι τελευταίες, με αφορμή τη δολοφονία ενός 14χρονού παιδιού από διακρύον που εκτόξευσαν οι δυνάμεις καταστολής κατευθείαν πάνω σε συγκεντρωμένο πλήθος που διαδήλωνε.

«Είναι επικίνδυνος καιρός να είσαι μαύρος στην Τρίπολη»

Τη δήλωση αυτή έκανε στα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία η Sarah Leah Whitson, υπεύθυνη για την Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική του Human Rights Watch, μια διεθνή ΜΚΟ που ασχολείται με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της γης. Η συγκεκριμένη δήλωση περιγράφει την κατάσταση που βιώνει ο μαύρος πληθυσμός στη Λιβύη, ο οποίος στην πλειοψηφία δουλεύει σαν εργάτες στις πετρελαιοπηγές ή στις πιο κακοπληρωμένες δουλειές πριν τον πόλεμο.

Τον τελευταίο καιρό οι δυνάμεις των αντικαθεστωτικών έχουν εξαπολύσει ένα ευρείας κλίμακας ρωταστικό πογκρόμ εναντίον τους με την κατηγορία ότι είναι μισθοφόροι του Καντάφι. Χιλιάδες έχουν φυλακιστεί σε πρόχειρες φυλακές που έχουν στηθεί σε διάφορες πόλεις με μοναδικό τεκμήριο ενοχής το χρώμα του δέρματός τους, μετά από ξυλοδαρμούς που υπέστησαν, ενώ δεν είναι λίγοι αυτοί που εκτελέστηκαν επί τόπου. Στην συντριπτική πλειοψηφία των φυλακισμένων το HRW υπο-

στηρίζει ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν την ενοχή τους, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις πρόκειται απλά για ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Οι περισσότεροι αφρικάνοι εργάτες που εγκλωβίστηκαν στην εμπόλεμη Λιβύη προέρχονται από τις χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής, περιοχή από την οποία ο Καντάφι έκανε επίσης εισαγωγή μισθοφόρων για να πλεμήσουν στο πλευρό του.

◆ Ζουμε μαζί, δουλεύουμε μαζί, πεθαίνουμε μαζί – Είμαστε δολο μετανάστες (σύνθημα με σπρέι στον Ταύρο)

Αδικού χέχι;

◆ Βοσκέ πολέμα, σου πίνουνε το αίμα (σύνθημα στα Σφακιά)

Κι αυτό σωστό.

◆ Σκαπά στους φασίστες – Κάτω η χούντα – ΚΚΕ – 17Ν

Συνθήματα γραμμένα με το ίδιο χέρι και συνοδεύομενα από κάμποσα σφυροδρέπανα, σε μισοτελειωμένο κτίσμα στη Στροφυλία Ευβοίας. Μάλλον κάποιος μπερδεμένος Κνίτης, εμφανώς εκτός γραμμής. Αντε, σύντροφε, κάνε το επόμενο βήμα. Παράτησέ τους και στρατεύουσα στο επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα.

◆ Κοιμάσαι στην απάθεια? Θα ξυπνήσεις στη μιζέρια – Α (σύνθημα γραμμένο με μαύρο σπρέι διπλα από την είσοδο πολυτελών ενοικιαζόμενων πύργων στην παραλία Μαυροβούνι, στο Γύθειο)

Σωστός ο συνθηματογράφος, αλλά μόνο για τους περιστοκιάς. Γιατί οι ένοικοι των πολυτελών μονιάτικων πύργων δεν έχουν τέτοια προβλήματα. Οποιος νοίκιασε εκεί δεν έχει προβλήματα ούτε με τον ξύπνιο του (με την κρίση) ούτε με τον ύπνο του (με τόσο ουσίκι στο στομάχι).

◆ Καταλήψεις, απαλλοτρ

Tο περήγραμμα των μέτρων που ανακοίνωσε ο Βενιζέλος την περαισμένη Τρίτη, μετά από την τάχατες δραματική συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου (λεπτομέρειες στη σελίδα 3), οδηγεί στο βάθεμα των δυο διαδικασιών που ξεκίνησαν με το Μνημόνιο: πρώτον, της διαδικασίας «κινεζοποίησης» του ελληνικού εργαζόμενου λαού και, δεύτερον, της εξασφάλισης των πόρων για την αποπληρωμή των τοκογλυφικών δανείων, παλιών και νέων, του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Ο Βενιζέλος δεν έδωσε τις λεπτομέρειες των μέτρων, αλλά... κοντός φαλμός αλληλούγια. Τις επόμενες εβδομάδες θ' αρχίσει η υλο-

υποσχεθεί η κυβέρνηση, στο πλαίσιο μιας πιο «λάϊτ» εκδοχής του νέου μισθολόγου για τους ήδη υπηρετούντες, δεν θα εφαρμοστεί, όπως ανακοίνωσε ο Βενιζέλος. Το πολύ να υπάρξει για κάποιους με τη μορφή «πτήμα παραγωγικότητας! Οι λεπτομέρειες θα καθοριστούν σε συνεργασία με την τρίκα.

Στο χώρο του ευρύτερου δημόσιου τομέα, η περιβόλητη «εργασιακή εφεδρεία» δεν θα περιορίζεται στους συγχωνευόμενους και καταργούμενους φορείς, αλλά θ' αγκαλιάσει τους πάντες πληγ των μόνιμων (η δική τους σειρά θα έρθει σε επόμενη φάση) και θα οδηγεί στην απόλυτη. Οσοι γλιτώσουν την πρώτη

φορά, θα ζουν με την απειλή της αξιολόγησης-εφεδρείας-απόλυτης πάνω από το κεφάλι τους. «Στον ιδιωτικό τομέα, εάν μια επιχείρηση έχει πλεονάζον προσωπικό, σεβόμενη την εργατική νομοθεσία, οδηγεί το προσωπικό αυτό σε απόλυτη και επεμβαίνει ο ΟΑΕΔ», δήλωσε κυνικά ο Βενιζέλος, τερματίζοντας ό, τι απέμεινε από το καθεστώς προστασίας του δικαιώματος στην εργασία στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Και ποιος θα κάνει την «αξιολόγηση»; «Εξειδικευμένες εταιρείες αξιολόγησης του προσωπικού», τις οποίες θα προσλάβει το ΑΣΕΠ.

Τις επόμενες εβδομάδες θ' ακολουθήσει ένα ακόμη μπα-

ράζ συγχωνεύσεων και καταργήσεων φορέων. Είχαμε περιθώριο 9 μηνών, αλλά θα το κάνουμε άμεσα, δήλωσε ο Βενιζέλος. Αρά, ο αριθμός των εργαζόμενων που θα πάρουν την άγουστα για την εφεδρεία κι από εκεί για την ανεργία θα μεγαλώσει δραματικά.

Οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι θα μετατραπούν σε «κρατικούς υπαλλήλους», χάνοντας την οργανική τους θέση. Θα μπορούν να τους μετακινούν από υπηρεσία σε υπηρεσία και από θέση σε θέση, χωρίς να τους ρωτάνε. Αυτό θα γίνει με συνταγματικό πραξικόπημα (βλέπε σελίδα 7). Θα τους αντιμετωπίζουν σαν εργαζόμενους σε συνεργεία καθαριότητας ιδιω-

Νέο εφιαλτικό πακέτο μέτρων

«Κούρεμα» αποθεματικών και δικαιωμάτων

Tελικά, και τα ασφαλιστικά ταμεία, που υποτίθεται θα έμεναν έξω από το PSI, καλούνται από την κυβέρνηση να συμμετάσχουν, ανταλλάσσοντας τα ομόλογα που κατέχουν με όλα, τριακονταετούς διάρκειας, αφού πρώτα τα «κουρέψουν» στο ποσοστό που έχει καθορίσει η απόφαση της 21ης Ιουλίου. Η κίνηση αυτή ισοδυναμεί με «κούρεμα» των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, το οποίο θα οδηγήσει σε «κούρεμα» ασφαλιστικών δικαιωμάτων (συντάξεις και λοιπές παροχές). Οπως την περίοδο 1950-1990 εξαφάνισαν τα αποθεματικά των Ταμείων, με την άτοκη «αξιοποίησή» τους στην ΤΤΕ, έτσι και τώρα έρχονται να «κουρέψουν» ό, τι απέμεινε (γίνεται λόγος για απώλειες ύψους 5 δισ. ευρώ!), επειδή αυτό απαίτησαν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Λες και απειλούνται σε Χαχόλους, ο Βενιζέλος ισχυρίστηκε ότι αυτό είναι... προς όφελος των Ταμείων! Διότι, όπως είπε, τώρα έχουν ομόλογα υποτιμήμενα στη δευτερογενή αγορά, ενώ θα πάρουν ομόλογα ανώτερης αξίας! Και τι είναι τα Ταμεία, τράπεζες να κάνουν πατηνίδι με τα ομόλογα και το δανεισμό; Τα Ταμεία τα υποχρέωσαν ν' αγοράσουν ομόλογα, υποτίθεται για να είναι τα αποθεματικά τους εξασφαλισμένα. Και τώρα τους λένε «παίξατε και χάσατε!» Για να μη λέμε λόγια του αέρα, ας πάρουμε την απόφαση του ΙΚΑ, η διοίκηση του οποίου αποφάσισε να μπει στο PSI (εν αντιθέσει με τη διοίκηση του ΤΕΑΔΥ, που πήρε αρνητική απόφαση).

Το ΙΚΑ αποφάσισε να ανταλλάξει ομόλογα ύψους 1,419 δισ. ευρώ με όλα που λήγουν μετά από 30 χρόνια. Το 38% αυτών των ομολόγων (534 εκατ. ευρώ) λήγουν το Δεκέμβρη του 2011. Δηλαδή, σε δυο μήνες το ΙΚΑ θα έπαιρνε τα λεφτά στο χέρι, ενώ τώρα θα πρέπει να περιμένει 30 χρόνια! Το 43% (610 εκατ. ευρώ) λήγει το 2012-2013, ενώ το υπόλοιπο 21% (298 εκατ. ευρώ) λήγει από το 2014 μέχρι το 2019. Αποφάσισαν, δηλαδή, να βάλλουν στο διακανονισμό των Βρυξελλών περισσότερα από 1,1 δισ. ευρώ, που λήγουν μέχρι το 2013. Τι θα κάνει το ΙΚΑ αν χρειαστεί λεφτά αυτή την περίοδο; Ή θα πουλήσει τα νέα ομόλογα στη δευτερογενή αγορά, με νέες απώλειες ή θα δανειστεί με επιτόκιο πολύ ψηλότερο απ' αυτό που θα έχουν τα νέα ομόλογα! Και ποιος θα πληρώσει τις απώλειες; Οι ασφαλισμένοι, βεβαίως, βεβαίως.

τικής δουλεμπορικής εταιρίας. Στόχος τους, μετά και την παρίσταση του 1:10 στις προλήψεις, είναι να ρίξουν πολύ χαμηλά την απασχόληση μόνιμου προσωπικού, αντικαθιστώντας το με εναλλασσόμενους συμβασιούχους μερικής απασχόλησης.

Μπιρ παρά

Οι ιδιωτικοποιήσεις, στις οποίες η κυβέρνηση έδειχνε κάπως προσεχτική, μπροστά στο φόβο μελλοντικών ειδικών δικαιοστηρίων, θα γίνουν πλέον fast track, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι οι τιμές των μετοχών στα χρηματιστήρια έχουν καταβαραθεί. «Και εκεί όπου υπάρχει πρόβλημα με τις χρηματιστηριακές τιμές και αυτό λαμβάνεται υπόψη, γιατί υπάρχουν μηχανισμοί ενσωμάτωσης μελλοντικών υπεραξιών», δήλωσε ο Βενιζέλος, θεωρώντας ότι απευθύνεται σε ηλίθιους. Αν είναι έτοι, τότε γιατί πριν ένα μήνα έλεγε ότι δεν θα πουλήσουν επιχειρήσεις που οι τιμές τους στο χρηματιστήριο έχουν τέσσει;

Αγαπημένη ατάκα του Βενιζέλου είναι το «βάλαμε πάτο στο βαρέλι!» Ούτε στο βαρέλι του χρέους μπήκε πάτος, πόσο μάλλον στο βαρέλι των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων, που οδειάζει σαν να πετάχτηκε τρύπιο στη θάλασσα.

Τσιράκια

«Συμμεριζόμαστε απόλυτα τις ανησυχίες γύρω από την ασφάλεια του κράτους του Ισραήλ, υποστηρίζουμε το Ισραήλ και υποστηρίζουμε το νόμιμο δικαίωμά του, που απορρέει από το Διεθνές Δίκαιο, στην αυτοάμυνα και βεβαίως καταδικάζουμε όλες εκείνες τις τρομοκρατικές ενέργειες από οργανώσεις, που δρουν από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη εναντίον πολιτών του κράτους του Ισραήλ». Μόνο αμερικανός υπουργός θα μπορούσε να κάνει μια τέτοια δήλωση. Κι όμως, δεν την έκανε αμερικανός, αλλά ο έλληνας υπουργός Αμυνας Πάνος Μπεγλίτης, παρουσία του Εχούντ Μπάρακ, κατά την επίσκεψή του στο Ισραήλ.

Ο Μπεγλίτης δεν είναι χτεσινός. Ήταν για χρόνια δεξιά χέρι του Γ. Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών κι αν μη τι άλλο ξέρει να μετράει τα λόγια του. Τα όσα είπε ήταν μελετημένα από πριν και συμφωνημένα με την ισραηλινή πλευρά. Για πρώτη φορά έλληνας υπουργός κάνει τέτοια δήλωση, τασσόμενος ανοιχτά και απρόκαλυπτα στο πλευρό της σιωνιστικής πολιτικής, χωρίς τις «ίσες αποστάσεις» που υπήρχαν σε παλιότερες αναφορές της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Και οι «ίσες αποστάσεις» ήταν σε βάρος των εθνικών δικαίων του παλαιστινιακού λαού (δεν μπορεί να υπάρχει ισότιπη ανάμεσα στον θύτη και στο θύμα, ανάμεσα στον κατακτητή και τον υπόδουλο), οπότε μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τι σημαίνει αυτή η δήλωση του απεταλμένου της κυβέρνησης Παπανδρέου.

Για τη σημερινή ελληνική κυβέρνηση ο κύβος έχει ριφθεί. Εχοντας επιλέξει το αμερικανικό «όχημα», λειτουργεί, ανοιχτά πλέον, σαν τσιράκι των σιωνιστών, οι οποίοι, μετά τη στροφή της Τουρκίας προς μια πολιτική με αναφορές στον αραβοϊσλαμικό κόσμο και τις αλλαγές στην Αίγυπτο, αισθάνεται πιο απομονωμένη από κάθε άλλη φορά στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Τη συμπεριφορά αυτή της ελληνικής κυβέρνησης μπορεί να την προσεγγίσεις με δύο τρόπους, οι οποίοι συνιστούν δυο ανταγωνιστικές πολιτικές κατευθύνσεις. Από τη μια είναι μια πολιτική κατεύθυνση που αναφέρεται «στη χώρα» και στο «εθνικό συμφέρον» και κριτικάρει την κυβέρνηση για «έλλειψη σωστής εθνικής στρατηγικής». Μια πολιτική κατεύθυνση καθαρά αστική, ακόμη και όταν παριστάνεται τη λαϊκή. Δεν είναι καν λαϊκόστροπη. Και μια πολιτική κατεύθυνση γνήσια λαϊκή, η οποία θεωρεί τον πολύχρονο επαναστατικό απελευθερωτικό αγώνα των Παλαιστινών ως την παγκόσμιας επαναστατικής διαδικασίας, εντάσσοντας την αλληλεγγύη προς αυτόν τον αγώνα στο γενικότερο πλαίσιο των ριζοσπαστικών και επαναστατικών αγώνων, ως οργανικό στοιχείο τους.

Η πρώτη κατεύθυνση έως πρότινος εύρισκε ερείσματα και στην επίσημη πολιτική του ελληνικού πολιτικού συστήματος και ουκ ολίγες φορές λειτούργησε ως εξάρτημα της. Μετά τη θεαματική στροφή της κυβέρνησης Παπανδρέου, αυτή η πολιτική βρέθηκε χωρίς έδαφος κάτω από τα πόδια της